

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการ
รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี

จ.ศ.ต.พงศ์กิจ จันทเลิศ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

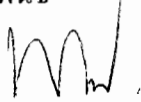
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

มกราคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

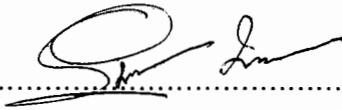
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ จำสิปคำรจ พงศ์กิจ จันทเลิศ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์)

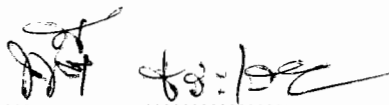

.....กรรมการ
(ดร.วิชัย จงโชติชัชวาลย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีธ์ ธาระเสนา)

วันที่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี” สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้องอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลกต ในฐานะที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่ศึกษา และการตรวจทาน ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ไข ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ ในฐานะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการดำเนินงานวิจัย ร.ต.อ.ดร.นิติภูมิ นวรัตน์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการตำรวจ, พ.ต.อ.ไพโรจน์ หมั่นกล้าหาญ ผู้กำกับงานสืบสวนจังหวัดชายแดนใต้ และนายเกรียงเดช เข้มทอง อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ในฐานะผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การศึกษานี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ที่ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบเพื่อใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่น และกลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน ทำให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาความปลอดภัยของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ตลอดจนผู้ที่มีได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างยิ่ง

จำลองตำรวจพงศักร จันทเลิศ

56930183: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การก่อการร้าย/ การรักษาความปลอดภัย

พงศ์กิจ จันทเลิศ: ความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกอง
อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี (KNOWLEDGE ON
SAFEKEEPING: A CASE STUFY OF OFFICERS WORKING FOR INTERNAL SECURITY
OPERATIONS COMMAND IN CHANTHABURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์:
พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, ปร.ด. 78 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกอง
อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี” เพื่อศึกษาระดับความรู้
เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
ราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของ
เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและ
แบบทดสอบ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ใช้สถิติค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน, การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์
เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test) เพื่อทดสอบ ที่ระดับ .05

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยโดยภาพรวม มีความรู้ใน
ระดับสูง และผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุและ
ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน แต่
เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษา ตำแหน่งและระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความ
ปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

57930257: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: TERRORISM/ SAFEKEEPING

PONGKIT CHANTALERD: KNOWLEDGE ON SAFEKEEPING: A CASE STUDY OF OFFICERS WORKING FOR INTERNAL SECURITY OPERATIONS COMMAND IN CHANTHABURI PROVINCE. ADVISOR: PONGSATEAN LUENGALONGKOT, Ph.D. 78 P. 2016.

The purposes of this study were to examine a level of knowledge on safekeeping among officers working for Internal Security Operations Command in Chanthaburi Province and to compare the level of knowledge among 109 subjects. The instruments used to collect the data included a questionnaire and a test. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, standard deviation, and One-way ANOVA. To test the differences between pairs, the Least Significant Difference test (LSD) was also operated.

The results of this study revealed that the respondents were 20-29 years old (44.95%), holding a high school certificate (37.61%), earning a living as a former policeman (29.36%), holding a rank position of non-commissioned officers/ C1-2 (48.62%), having work experience of 1-5 years (43.12%). Also, it was shown that the level of knowledge on safekeeping among officers working for Internal Security Operations Command based on a questionnaire with 30 items was found at a high level. Based on the test of hypotheses, there were statistically significant differences in the level of knowledge on safekeeping among officers working for Internal Security Operations Command in Chanthaburi Province . Finally, no statistically significant differences were found in the level of knowledge on safekeeping among officers working for Internal Security Operations Command in Chanthaburi Province .

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานงานวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความรู้และการพัฒนาความรู้.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัย	16
หลักความร่วมมือ	21
ข้อมูลพื้นฐานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำ จังหวัดจันทบุรี	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
เกณฑ์การแปลผล.....	43
4 ผลการวิจัย	44
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี	47
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	52
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	70
ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1	สรุปตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของ เจ้าหน้าที่: กรณีศึกษากองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี 36
2-2	การสังเคราะห์ตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 37
3-1	การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น 39
4-1	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 45
4-2	จำนวน ร้อยละ แบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่ สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำ จังหวัดจันทบุรี..... 47
4-3	ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่ สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี..... 51
4-4	ภาพรวมระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกอง อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี..... 51
4-5	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความ ปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ 52
4-6	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ 52
4-7	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษา ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา 53
4-8	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษา ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับตำแหน่ง 54
4-9	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษา ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นยศ 54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-10	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษา ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน 55
4-11	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน 56
4-12	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... 57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2-1 โครงสร้างผังบริหารกองอำนาจการรักษความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำ จังหวัดจันทบุรี.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ เกิดเหตุการณ์ลอบทำร้ายตลอดจนการลอบสังหารบุคคลสำคัญของโลก ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการตามยุคสมัยและวิวัฒนาการของอุปกรณ์และข้อมูลข่าวสารของโลกมาโดยตลอด จึงกล่าวได้ว่าวิธีการลอบทำร้ายทำให้เสียชื่อเสียง การลอบสังหารได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเครื่องมือที่ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังตัวอย่างเช่นในยุคสมัยปี 1980 จะเป็นไปในรูปแบบการใช้อาวุธปืนเครื่องระเบิด หรือการใช้สิ่งของประเภททำให้เสียชื่อเสียง แต่เมื่อยุคเวลาและวิวัฒนาการได้มีการพัฒนาไปราวปี 1999-2010 ได้มีการใช้สารเคมี การใช้ปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีคุณภาพและระยะการยิงที่ไกลยิ่งขึ้น แม่นยำขึ้น ทำให้ผู้ปฏิบัติการด้านรักษาความปลอดภัยจะต้องเพิ่มเติมขีดความสามารถอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ตลอดเวลา (เฉลิม สุวรรณะ, 2554)

การลอบทำร้ายและการลอบสังหารมักเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมือง สังคมและศาสนา การลอบสังหารเกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศตะวันตกที่มีผลประโยชน์ซึ่งได้จัดตั้งอยู่ในหลายประเทศ มักเป็นเป้าหมายในการก่อการร้าย การลอบสังหารบุคคลสำคัญ และการลอบวางระเบิดสถานที่สำคัญ การลอบสังหารประวัติศาสตร์โลกจะกล่าวโดยสังเขปคือกรณีเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1865 นายอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) ประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกา และเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1963 จอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) ประธานาธิบดีลำดับที่ 35 แห่งสหรัฐอเมริกา ก็ได้ถูกลอบสังหาร ซึ่งทั้ง 2 ท่าน เป็นบุคคลสำคัญ เป็นผู้นำของอเมริกาและของโลก กรณีบุคคลสำคัญศาสนาที่อย่างเช่น มาร์ติน ลูเธอร์ คิง (Martin Luther King) ถูกลอบสังหารเมื่อปี ค.ศ. 1968 ซึ่งตัวท่านเองเป็นหมอสถาปนิกแบบโปรเตสแตนต์และผู้เพื่อสิทธิมนุษยชน (Civil right) และมหาตมะ คานธี (Mahatma Gandhi) เป็นผู้นำและนักการเมืองที่มีชื่อเสียงชาวอินเดียและศาสนาฮินดู ถูกลอบสังหารเมื่อวันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1948 สำหรับในเมืองไทยมีการลอบสังหารผู้นำหลายครั้งดังตัวอย่างเช่นนายกรัฐมนตรีไทยที่เคยถูกลอบสังหารสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม ถูกลอบสังหารมาแล้ว 3 ครั้ง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ จำนวน 1 ครั้ง และอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร จำนวน 4 ครั้ง (ชนะเลิศ ปฏิมาประกร, 2551)

ในประเทศไทยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลบุคคลและสถานที่สำคัญหลายหน่วยงาน เช่น กรมราชองครักษ์ ตำรวจสันติบาล ข้าราชการแห่งชาติ กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน

ราชอาณาจักร ซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงแห่งรัฐ ภายในหน่วยงานที่จะกล่าวถึงคือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วยหลากหลายหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งมาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร หรือเรียกชื่อย่อว่า “กอ.รมน.จบ.” มีตำรวจ ทหาร ข้าราชการพลเรือน (วรรณพล วรรดิกล, 2556)

จากการที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ได้รับหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยกรณีปรากฏบุคคลสำคัญเข้ามาในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ในแต่ละครั้งทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็นที่จะต้องรู้หลักการปฏิบัติด้านการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างมาก แต่ด้วยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหลากหลายหน่วยงานทำให้บางหน่วยงานต้นสังกัดเดิมมิได้เคยอบรมหรือมีความเข้าใจด้านการรักษาความปลอดภัยอย่างแท้จริง ซึ่งภารกิจการรักษาความปลอดภัยที่ได้รับมอบหมายในกรณีบุคคลสำคัญเข้ามาในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี มาตรการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่ได้ปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ จังหวัดจันทบุรี ต้องมีความปลอดภัยสูงสุด ซึ่งต้องมีการประชุมเตรียมการวางแผนงาน และขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างรัดกุม รอบคอบเป็นขั้นเป็นตอน ตามแบบแผนการปฏิบัติด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญของประเทศไทย บางหน่วยงานนั้นก่อตั้งระบบการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเป็นระยะเวลาไม่นานประกอบกับการศึกษางานด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญยังขาดประสบการณ์งานใหญ่ ๆ ทักษะการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หน่วยงานที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญของจันทบุรีประกอบด้วย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี (กอ.รมน.) ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากหลากหลายหน่วยงาน, หน่วยตำรวจสันติบาลประจำจังหวัดจันทบุรี (ส.จว.จันทบุรี) กองกำลังป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด (นาวิกโยธิน), กองพันทหารบกที่ 11 (เข้าภายหลังการปฏิวัติ พ.ศ. 57) ภูธรจังหวัดจันทบุรี (ภ.จว. จันทบุรี) ตำรวจทางหลวง กองบังคับการตำรวจทางหลวง,จังหวัดจันทบุรี และหน่วยงานอื่น ๆ จึงมีความจำเป็นที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.จบ.) จะต้องเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ภัยคุกคาม การแก้ปัญหา กรณีเกิดเหตุวิกฤต แบบบูรณาการณ ร่วมกับหน่วยงานด้านความมั่นคง ที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญที่เดินทางมายังจังหวัดจันทบุรี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้เกิดขึ้นต่อบุคคลสำคัญ นักท่องเที่ยวและประชาชนโดยทั่วไป (ธวัชชัย มะลิซ้อน, 2555)

จากข้อมูลดังกล่าว เพื่อที่จะดูแลความปลอดภัยแก่ผู้นำหรือบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ควรจะมีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้สามารถดูแลผู้นำหรือบุคคลสำคัญและสถานที่ให้มีความปลอดภัย

สูงสุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาเจ้าหน้าที่กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ให้มีศักยภาพในการทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

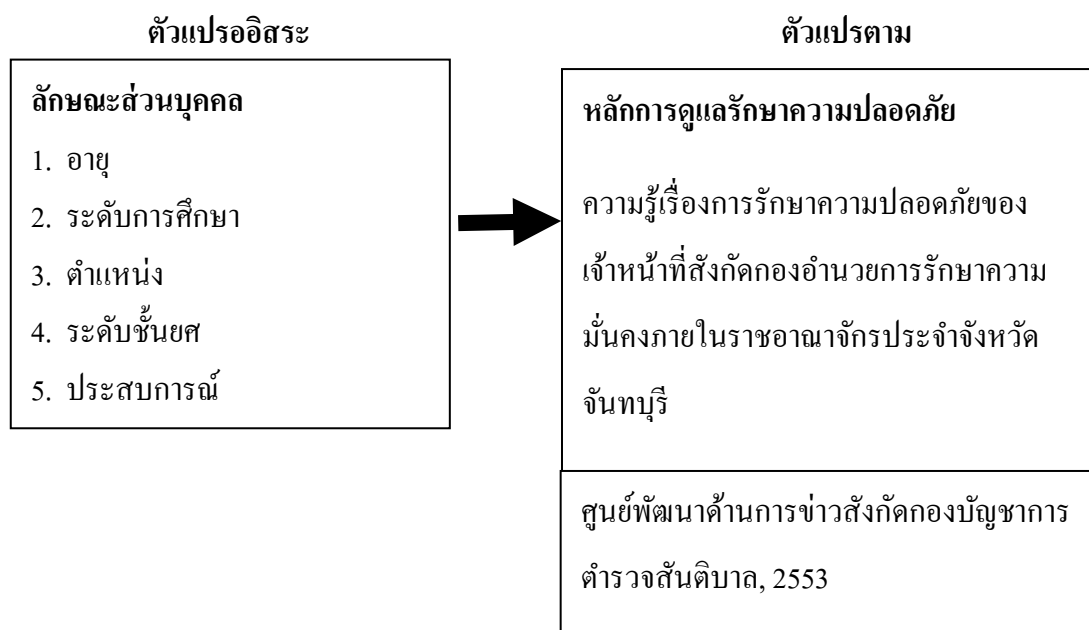
1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานงานวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน
2. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน
3. เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน
4. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน
5. เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ โดยได้นำแนวคิดของศูนย์พัฒนาด้านการข่าวสังกัดกองบัญชาการตำรวจสันติบาล (2553) มาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้กรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี
2. ทราบผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาด้านความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในแห่งราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีและมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ 5 ประการ คือ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นยศ ประสบการณ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกอง
 อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี (ศูนย์พัฒนาด้านการข่าว
 สังกัดกองบัญชาการตำรวจสันติบาล, 2553)

ขอบเขตด้านพื้นที่: การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือเจ้าหน้าที่
 ในสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 150
 นาย ทั้งข้าราชการทหาร ตำรวจและข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกอง
 อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี (กองอำนวยการรักษาความ
 มั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี, 2556)

ขอบเขตด้านเวลา: การศึกษาในครั้งนี้ ช่วงเวลาดังแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือน
 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาดำเนินการ 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึง
 ความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ความสามารถในการรู้อย่างนี้เป็น
 สิ่งสนใจ นับเป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ แบ่งออกได้เป็น 2
 ประเภทคือ

ภัยคุกคาม หมายถึง ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ มีลักษณะเป็นภัยคุกคามที่ไม่สามารถใช้กำลัง
 ทหารขนาดใหญ่เข้าคลี่คลายสถานการณ์ มีลักษณะไม่แน่นอน ยากต่อการทำนายปรากฏการณ์
 บางกรณีเป็นความขัดแย้งที่กำเนิดจากภายใน เช่น ความขัดแย้งระหว่างผู้มีความเชื่อแตกต่างกัน
 ทางการเมือง แต่บางกรณีเป็นความขัดแย้งที่มาจากภายนอก เช่น ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายสากล

งานข่าว หมายถึง งานข่าวกรองมีความสำคัญยิ่งต่อความมั่นคงของทุกประเทศ เนื่องจาก
 ผลผลิตของงานข่าวกรองหรือรายงานข่าวกรองที่มีการจัดทำในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประมาณ
 การณ์ข่าวกรอง ข่าวกรองในลักษณะของการแจ้งเตือนภัยคุกคาม (สุรชาติ บำรุงสุข, 2553)

ความเข้าใจ หมายถึง ขั้นตอนต่อมาจากความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความสามารถ
 ของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยการใช่
 ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ

แบบทดสอบความรู้ หมายถึง ชุดของคำถาม ปัญหา สถานการณ์ กลุ่มของงานหรือ
 กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสื่อ กระตุ้นช่วย หรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรม
 หรือปฏิบัติตอบสนองตามแนวทางที่ต้องการ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางสมอง
 ได้ดีที่สุด

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร หรือ กอ.รมน. (Internal security operations command) เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานกลาง เพื่อต่อต้านภัยคุกคามที่มุ่งทำลายผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติ

สนธิกำลัง หมายถึง หน่วยงานหรือผู้ปฏิบัติงานใดที่ได้รับมอบหมายให้มาจับกลุ่มกันมาร่วมกัน ทำงานใด ๆ ที่ได้รับมอบหมายด้วยกัน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการนั้น ๆ

การรักษาความปลอดภัย หมายถึง บรรดามาตรการที่กำหนดขึ้น ตลอดจนการดำเนินการตามกรรมวิธีที่มุ่งเพื่อพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันบุคคล ทรัพย์สิน และเอกสารลับหรือความลับให้พ้นจากการปองร้ายหรือทำลาย การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลาย และการกระทำอื่นใดที่มีผลกระทบหรือเป็นภัยต่อบุคคลและความมั่นคงของชาติ

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา เป็นประสบการณ์ที่เราได้ปะทะหรือสัมผัสด้วยตัวเองได้พบเอง กระทำเอง ได้ยิน ได้ฟังเอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี ระเบียบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่: กรณีศึกษาของ
อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี มีแนวคิด ทฤษฎี และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความรู้และการพัฒนาความรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัย
4. หลักความร่วมมือ
5. ข้อมูลพื้นฐานของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำ
จังหวัดจันทบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้และการพัฒนาความรู้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2558) ได้ให้ความหมายของความรู้ (Knowledge) คือความ
เข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อ
เป้าหมายบางประการ

มาโนช เวชพันธ์ (2532) กล่าวว่าความรู้นั้นนับเป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
ความสามารถในการจดจำ ซึ่งอาจจะโดยการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือ ได้ฟัง ความรู้นี้ เป็นหนึ่ง
ในขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ
โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐานเป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นเรื่องของการจำ
อะไรได้ ระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนหรือใช้ความสามารถของสมองมากนัก
ด้วยเหตุนี้ การจำได้จึงถือว่าเป็น กระบวนการที่สำคัญในทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่
พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การ
ประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถทางสมองมากขึ้นเป็นลำดับ ส่วน
ความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งให้เห็นว่า เป็นขั้นตอนต่อมาจากความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้
ความสามารถของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้
ได้โดยการใช้อากัปเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้อัตลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับ

ข่าวสารต่าง ๆ แล้ว อาจจะโดยการฟัง การเห็น การได้ยิน หรือเขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสารที่ได้ยินมาโดยคำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนก็ได้

อักษร สวัสดิ์ (2542) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ ว่าหมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระบวนการของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ. 1965 บลูมและคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ของคน ว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยบลูมและคณะ ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยู่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน
2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น
4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือ

โครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (Criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (Characteristics of cognitive domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ความรู้คือ สิ่งที่มนุษย์สร้าง ผลิต ความคิด ความเชื่อ ความจริง ความหมาย โดยใช้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ตรรกะ แสดงผ่านภาษา เครื่องหมาย และสื่อต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นไปตามผู้สร้าง ผู้ผลิตจะให้ความหมาย

สรุปความได้ว่า ความรู้คือสิ่งที่สร้างขึ้นภายในที่ได้จากการรับเอาข้อมูล ไม่ว่าจะด้วยการฟัง การอ่าน การเขียน และสื่อต่าง ๆ โดยอาศัยการจดจำและกระบวนการฐานข้อมูลภายในความคิด เพื่อผลิตคำตอบของคำถามใด ๆ ที่ส่วนของความรู้นั้นได้อาศัยอยู่ โดยความรู้เป็นกุญแจสำคัญซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนในการคิด วิเคราะห์ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือสร้างสรรค์สิ่งใด ๆ ที่ผู้ผลิตจะให้ความหมายไว้

การจำแนกความรู้

ความรู้ตามลักษณะ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคล เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์
2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit knowledge) เป็น ความรู้ที่สามารถ ถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึก

ความรู้ตามโครงสร้าง

1. โครงสร้างส่วนบนของความรู้ ได้แก่ Idea ปรัชญา หลักการ อุดมการณ์
2. โครงสร้างส่วนล่างของความรู้ ได้แก่ ภาคนปฏิบัติการณ์ของความรู้ ได้แก่องค์ความรู้ที่แสดงในรูปของ ข้อเขียน สัญญะ การแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ศิลปะ การเดินทาง การเมือง โครงสร้างส่วนล่างของความรู้มีโครงสร้างระดับลึกคือ ความหมาย (Significant)

ความรู้และอำนาจ

ความรู้และอำนาจ เป็นสิ่งเดียวกัน เพราะถูกผลิต และ เคลือบไว้ภายใต้รูปแบบ 2 รูปแบบ คือรูปแบบที่แสดงออกถึงความรุนแรง ได้แก่ ความรู้ทางการปราบปราม การทหาร การควบคุม นักโทษอาชญาวิทยา การสงคราม จิตเวชศาสตร์

รูปแบบที่แสดงออกถึงความไม่รุนแรง แต่แฝงไว้ด้วยความรุนแรง ได้แก่ ความรู้ทางด้าน สื่อสารมวลชน การโฆษณา การตลาด ทฤษฎีบริหารธุรกิจ ทฤษฎีทางการเมือง ความรู้ทางการศึกษา การพัฒนาและทุกสิ่ง ที่ใช้การครอบงำความคิด ผ่านปฏิบัติการทางการสร้างความรู้เพื่อ กีดกัน/ เบียดขับ/ ควบคุมมนุษย์

ความรู้ภายใต้บริบทเฉพาะ

ความรู้ภายใต้บริบทเฉพาะ (Situating knowledge) คือความรู้ที่มีความเฉพาะเจาะจงไปที่ บางบริบท บางสถานการณ์ ให้ลองจินตนาการถึงเห็ดสองพันธุ์ที่ขึ้นอยู่บนละฟากของภูเขา พันธุ์ หนึ่งสามารถรับประทานได้ อีกพันธุ์เป็นเห็ดที่มีพิษ เมื่อข้ามขอบเขตนั้นไปอีกฝั่งหนึ่ง การใช้ ความรู้ที่ขึ้นกับขอบเขตทางนิเวศเดิม อาจทำให้หอดตาย หรือไม่ก็เกิดอันตรายจากพิษได้

กระบวนการสร้างความรู้บางอย่าง เช่น การลองผิดลองถูก หรือการเรียนรู้จาก ประสบการณ์มักก่อให้เกิดความรู้ที่อยู่ภายใต้บริบทเฉพาะ ประโยชน์หนึ่งของกระบวนการ วิทยาศาสตร์คือทฤษฎีที่ได้จากระเบียบวิธีนี้ มักจะอิงกับบริบทเฉพาะน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ

ความรู้ภายใต้บริบทเฉพาะมักแฝงอยู่ในภาษา วัฒนธรรม หรือประเพณี นักวิทยาศาสตร์ จักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรม กล่าวว่าการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมเดียวทำให้ความรู้ท้องถิ่นบางอย่าง ถูกทำลายลง

จิรัชณา วิเชียรปัญญา (2555) ความรู้หมายถึง ความเข้าใจที่ได้รับจากประสบการณ์หรือ จากการศึกษา ความสามารถในการทำให้ ข้อมูลและสารสนเทศ มาเป็นการกระทำที่มีประสิทธิภาพ ได้ ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์ คุณค่า สารสนเทศ และความเชี่ยวชาญซึ่งจะเป็นกรอบที่ทำให้ เกิดประสบการณ์ และความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ประเภทของความรู้ ความรู้โดยนัย (Tacit knowledge) ความรู้เฉพาะตัวที่เกิดจากประสบการณ์ การศึกษา การสนทนา การฝึกอบรม เจตคติของแต่ละ บุคคล เป็นความรู้บวกกับสติปัญญา และประสบการณ์ ความรู้ที่ปรากฏชัดเจน (Explicit knowledge) ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบุคคลออกมาในรูปของการบันทึกในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่ง ก็คือสารสนเทศนั่นเอง ความรู้ที่เกิดจากวัฒนธรรม (Culture knowledge) ความรู้ที่เกิดจากความเชื่อ ความศรัทธา ซึ่งเกิดจากผลสะท้อน กลับของความรู้และสภาพแวดล้อมขององค์กร

กระบวนการจัดการความรู้ การบ่งชี้ความรู้/ การกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การสร้างและ แสวงหาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันความรู้ การเรียนรู้ การกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้/ การบ่งชี้ความรู้ เป็นกระบวนการค้นหา ความรู้ที่ต้องการและจำเป็นเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์หรือการทำงานขององค์กร เป็นการค้นหา และกำหนดว่าความรู้ความสามารถหลัก (Core competency) ความชำนาญขององค์กรคืออะไร อยู่ใน รูปแบบใด หรืออยู่ที่ใด ประเด็นประกอบการพิจารณา สอดคล้องกับประเด็นวิสัยทัศน์ / พันธกิจ

และยุทธศาสตร์ เป็นความรู้ที่สำคัญและจำเป็นต่อกระบวนการทำงานขององค์กร เป็นความรู้ที่สามารถนำมาใช้เพื่อการแก้ปัญหาการดำเนินงานขององค์กร

1. การแสวงหาความรู้

1.1 การจัดหา (Acquisition) การไปเรียนรู้หรือลอกเลียนมาจากองค์กรอื่น แล้วนำความรู้นั้นมาปรับใช้ภายในองค์กร การเข้าไปซื้อหรือควบกิจการ ว่าจ้างบุคลากรที่มีความรู้ที่ต้องการเข้ามาทำงานภายในองค์กร

1.2 การเช่า (Rental) หรือการเช่าความรู้ การให้ทุนสนับสนุนแก่สถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ที่ต้องการ การจ้างที่ปรึกษาเข้ามาให้คำปรึกษาในเรื่องที่ต้องการ

1.3 การพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาความรู้ขึ้นมาภายในองค์กรเองโดยอาจจะมีการลงทุนในด้านของการวิจัยและพัฒนา

1.4 การหลอมรวมกัน (Fusion) เป็นการนำบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันเข้ามาประชุมหรือ ทำงานร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้น

2. การจัดความรู้ให้เป็นระบบการจัดเก็บ (Storage) เป็นการกำหนดสิ่งสำคัญที่จะจัดเก็บไว้เป็นองค์ความรู้ขององค์กร ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงวิธีการในการเก็บและการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตามความต้องการ ข้อคำนึงในการจัดเก็บ

2.1 โครงสร้างและการจัดเก็บความรู้ ควรเป็นระบบที่สามารถค้นหาและส่งมอบได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.2 จัดให้มีการจำแนกรายการต่าง ๆ เช่น ข้อเท็จจริง นโยบาย หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่อยู่บนพื้นฐานความ จำเป็นในการเรียนรู้

2.3 การจัดการที่สามารถส่งมอบให้กับผู้ใช้ได้อย่างชัดเจน กระชับ ถูกต้อง ทันเวลา และเหมาะสมตามที่ ต้องการ การค้นคืน (Retrieval) เป็นลักษณะของการเข้าถึงสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานต่อไป องค์กรควรทำให้ พนักงานทราบถึงช่องทางหรือวิธีการสำหรับการค้นหาความรู้ต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ผู้แต่งพอสรุปความได้ว่า ความรู้คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ การเรียนการศึกษา การค้นคว้า การอบรมและการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองโดยอาศัยหลักการแปลผลภายในตนเอง แล้วตกผลึกเป็นความคิดความจำภายในตัวบุคคล นั้น ๆ ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีการรู้จักคิด วิเคราะห์ข้อมูลได้ด้วยตนเอง โดยสมบูรณ์ บุคคลนั้นก็จะเป็นที่สามารถทราบและเข้าใจต่อเหตุปัจจัยที่เข้ามากระทบได้โดยง่าย

แนวคิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

ความหมายของการก่อการร้าย

อนุชาติ บุญนาค (2552) กล่าวว่า การก่อการร้าย (Terror) หมายถึง บุคคล สิ่งของ พฤติกรรม ที่ก่อให้เกิดความกลัว ส่วนลัทธิก่อการร้าย (Terrorism) หมายถึงลัทธิการใช้ความรุนแรง และความน่ากลัวเป็นอาวุธหรือเป็นนโยบายต่อสู้ขู่ขวัญเพื่อหวังจะชนะ และผู้ก่อการร้าย (Terrorist) หมายถึง บุคคลที่ฝึกฝึและฝึกหัดพฤติกรรมก่อการร้าย (Webs ency)

อาจแบ่งประเภทของการก่อการร้ายได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การก่อการร้ายภายในประเทศ หมายถึง การต่อสู้ด้วยวิธีการรุนแรงของขบวนการก่อการร้ายภายในประเทศ ซึ่งมุ่งต่อต้านรัฐบาลประเทศของตน การปฏิบัติการจะกระทำเฉพาะภายในประเทศตน ไม่กระทำข้ามประเทศ และมักจะไม่มีการปฏิบัติการร่วม (Joint operations) หรือการร่วมมือประสานงานในการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธกับขบวนการก่อการร้ายภายนอกประเทศ

2. การก่อการร้ายข้ามประเทศ หมายถึง การก่อการร้ายของขบวนการก่อการร้ายภายในประเทศ ซึ่งโดยปกติมักกระทำโดยขบวนการเดียว ไม่มีการเชื่อมโยงหรือปฏิบัติการร่วมกับขบวนการก่อการร้ายภายนอกประเทศ และเป้าหมายของการก่อการร้ายก็มุ่งกระทำการต่อต้านรัฐบาลของตน

3. การก่อการร้ายระหว่างประเทศ หรือ การก่อการร้ายสากล หมายถึง การก่อการร้ายซึ่งมีการร่วมมือกัน กระทำการ โดยขบวนการหลายขบวนการที่มีอยู่ในประเทศต่าง ๆ ตั้งแต่สองขบวนการขึ้นไป เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการเมืองของขบวนการใดขบวนการหนึ่ง หรือเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันของหลายขบวนการ รัฐบาลที่ตกเป็นเป้าหมายของการก่อการร้าย อาจเป็นรัฐบาลประเทศใดประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศที่เป็นปฏิปักษ์กับขบวนการก่อการร้ายต่าง ๆ และ การก่อการร้ายมักมีลักษณะเป็นการกระทำแบบข้ามประเทศ

มูลเหตุจูงใจ (Motivation)

มูลเหตุจูงใจ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก่อการร้าย คือ

1. การก่อการร้ายเพื่อศาสนา (Religious terrorism) เช่น กลุ่มเจมาห์ อิสลามิยาห์ อินโดนีเซีย (Jemah Islamiyah) ต้องการต่อต้านชาติตะวันตก และก่อตั้งรัฐอิสลามเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในชื่อ ดาอูละห์ อิสลามิยาห์ ราชยา (Daulah Islamiyah Raya) โดยรวมอินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ภาคใต้ฟิลิปปินส์ ภาคใต้กัมพูชา และภาคใต้ของไทย เข้าด้วยกัน ผลงานสำคัญคือการวางระเบิดสถานบันเทิงในบาหลี ทำให้ชาวตะวันตกเสียชีวิต 164 คน หน่วยปฏิบัติการของกลุ่มนี้ชื่อ ลัสการ์ กอห์ส ในภาคใต้ของไทยมีกลุ่ม J.I. ซึ่งอ้างว่าทำงานด้านการศึกษาศาสนา ไม่เกี่ยวกับ

J.I. อินโดนีเซียใช้ชื่อว่า วาฮาบี แต่ทางการไทยได้จับกุม นายฮัมบาตี รองหน.กลุ่ม J.I. อินโดนีเซีย ได้ที่อยุธยาเมื่อ 5 ส.ค. 2546 ในสถานะปลอมเป็นครูสอนศาสนา

2. การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (The ultimate terrorism) เพื่อทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ที่แตกต่างหรือผู้ที่มีความเชื่อแตกต่างให้หมดไป เช่น การสังหารหมู่ในกัมพูชาโดยเขมรแดงในช่วง ค.ศ. 1976-1978 ทำให้ชาวกัมพูชาถูกฆ่าตายประมาณ สองล้านคน

เป้าหมายผู้ก่อการร้าย

1. เป้าหมายทางทหาร ได้แก่ ทหาร, ที่ตั้งทางทหาร, อาวุธ, กระสุน/ วัตถุระเบิด, ศูนย์เครือข่ายคอมพิวเตอร์, สถานที่พักผ่อน รถโรงเรียน เป็นต้น

2. เป้าหมายทางพลเรือน ได้แก่ ระบบพลังงานและวิศวกรรม (เขื่อน, โรงไฟฟ้า, บ่อขุดเจาะน้ำมัน, ท่อส่งน้ำมัน/ ก๊าซ, โรงน้ำมัน ฯลฯ) ระบบคมนาคม (เส้นทางรถไฟ, ท่ารถ, ท่าเรือ, สนามบิน ฯลฯ) ระบบการติดต่อสื่อสาร (เครื่องมือ/ อุปกรณ์การติดต่อสื่อสาร, ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ) และบุคคลสำคัญ (เจ้าหน้าที่รัฐ/ สถานทูต, ตำรวจ, เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน ฯลฯ)

ความหมายของการก่อการร้ายที่ใช้ในประเทศสหราชอาณาจักร เมื่อ ปี 2000 และบังคับใช้จนถึงปัจจุบันหมายถึง “การก่อการร้ายหมายถึงการใช้กำลัง หรือภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจากการใช้กำลัง ซึ่งมุ่งเน้นสร้างอิทธิพลกดดันต่อรัฐบาล หรือผู้เกี่ยวข้องต่อสาธารณะ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของสาธารณะ ซึ่งการใช้กำลังหรือภัยคุกคามดังกล่าวถูกดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการแพร่หลายหรือให้เป็นที่ยอมรับในเหตุปัจจัยทางการเมือง ศาสนา และลัทธิความคิด และการกระทำนั้นเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงอย่างยิ่งต่อบุคคล เกี่ยวข้องกับการทำลายล้างที่รุนแรงต่อทรัพย์สิน ทำให้ชีวิตของบุคคลตกอยู่ในอันตราย ยกเว้นชีวิตของบุคคลที่เป็นผู้ก่อการร้าย ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพ ชีวิต และความปลอดภัยของสาธารณะ แทรกแซงหรือขัดขวางระบบอิเล็กทรอนิกส์”

ความหมายของการก่อการร้ายในกลุ่มประเทศยุโรปซึ่งบังคับใช้เมื่อปี 2001 ระบุว่า “กิจกรรมการก่อการร้ายคือ การกระทำที่มีเจตนาที่จะทำลายและสร้างความไม่มั่นคงต่อ โครงสร้างพื้นฐานทางการเมือง รัฐธรรมนูญ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ”

สรศักดิ์ สุบงกช (2552) กล่าวว่า การก่อการร้ายในความหมายสากล คือการใช้ความหวาดกลัวเป็นเครื่องมืออย่างเป็นระบบให้บรรลุผลทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับสากล การก่อการร้ายยังกินความหมายถึงความพยายามสร้างบรรยากาศแห่งความกลัว และมุ่งสร้างผลกระทบต่อเป้าหมายโดยไม่นำพาต่อความปลอดภัยของพลเรือน ในบางความหมายยังกินกว้างถึงการกระทำอันผิดกฎหมายและก่อเกิดสงคราม

วีระศักดิ์ นาทะสิริ (2557) กล่าวถึงที่มาของการก่อการร้ายว่าเป็นความขัดแย้ง (Conflicts) และความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ (Armed conflicts) ความหมายของความขัดแย้งโดยสรุป คือ สภาพ

ของความบาดหมาง หรือการโต้แย้งกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความเชื่อ หรือความคิดเห็น หรือผลประโยชน์ที่ไม่สอดคล้องกัน โดยวิธีการต่าง ๆ ที่ไม่มีการใช้อาวุธ ความขัดแย้งในรูปแบบนี้อาจเกิดขึ้นและสิ้นสุดลงตามสภาพเหตุการณ์

อย่างไรก็ดี ถ้าคู่ขัดแย้งไม่สามารถหาข้อยุติหรือตกลงกันได้ ปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว ก็อาจจะพัฒนาไปสู่ระดับที่รุนแรงขึ้นเป็นความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ (Armed conflict) ซึ่งหมายถึง สภาพการณ์ของการปะทะ และต่อสู้กันระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีแนวความคิด ความต้องการ และผลประโยชน์ที่เข้ากันไม่ได้หรือไม่สอดคล้องกัน โดยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้ง การใช้กองกำลังติดอาวุธเพื่อทำลายหรือเอาชนะฝ่ายตรงกันข้าม ความขัดแย้งในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิต จิตใจ และทรัพย์สินของทุกคนในสังคมแต่ผลกระทบที่ได้รับอาจมาก น้อยไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับว่า เป้าหมายคือ ใคร หรือสิ่งใด และใครอยู่ใกล้กับเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น

เท็ดสยาม บุญยะเสนา (2558) กล่าวถึงอดีตความเป็นมาของการก่อการร้ายตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบันดังนี้ คำว่า “การก่อการร้าย” นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องสงครามในตัวของตัวเองจากอดีตถึง ปัจจุบัน นักประวัติศาสตร์กรีกโบราณได้บันทึกไว้ว่าชนชาติกรีกโบราณเองก็ใช้เทคนิคหลาย รูปแบบในการแพร่ขยายความกลัวในหมู่ศัตรูก่อนที่จะทำการสู้รบ โดยไม่มีเหตุผลว่าเหตุใดชาวกรีก จึงกระทำการเช่นนั้น ดังนั้นการสร้างความกลัวจึงเป็นส่วนสำคัญในการทำสงคราม เมื่อมีการรบ แล้วฝ่ายที่ต้องการชัยชนะมักจะต้องการสร้างความกลัวให้กับฝ่ายตรงกันข้ามซึ่งมีผลในทาง จิตวิทยาในการสร้างความแตกตื่นและทำให้ฝ่ายตรงข้ามหลบหนีไปและรัฐบาลฝ่ายตรงกันข้ามจะ ยอมแพ้เมื่อสามารถคาดหมายความเสียหายที่ได้รับจากศัตรูในอนาคต

จากประวัติศาสตร์ของการก่อการร้ายสมัยใหม่ ทำให้เดวิด ซี รอพอพอร์ท (David c. rapoport) ได้แบ่งแยกคลื่นของการก่อการร้ายออกเป็น 4 คลื่น กล่าวคือ

คลื่นลูกแรก การสร้างหลักการ โดยจุดที่สำคัญของลักษณะที่เป็นคลื่นแรก เป็นการ ดำเนินการของผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1890 บางครั้งเรียกว่า “ยุคทอง ของการลอบสังหาร” ที่มีการลอบสังหารบุคคลสำคัญโดยในแง่นี้ยังไม่เกิดเป็นปัญหาระหว่าง ประเทศตามความเห็นของรอพอพอร์ท

คลื่นลูกที่สอง เป็นยุคของการสร้างภาษาขึ้นมาใหม่เกิดจากการที่ผู้ก่อการร้ายมองเห็น ปัญหาทางการเมือง ทำให้เกิดแนวคิดของบุคคลที่อ้างว่าเป็นบุคคลที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ (Freedom fighter) ซึ่งผู้ก่อการร้ายไม่ต้องการใช้คำว่าผู้ก่อการร้ายเนื่องจากเป็นคำที่ให้ความหมายไปในแง่ลบ แต่จะใช้คำอื่นแทนจึงเป็นการเรียกร้องความเห็นใจจากผู้สนับสนุน โดยยุทธวิธีดำเนินการจะ ดำเนินการกับรัฐโดยเน้นการสังหารตัวแทนของรัฐ เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัวอย่างที่เห็นได้อย่าง

ชัดเจนคือสงครามกองโจรและการสร้างภาษาขึ้นมาใหม่ทำให้เป็นที่น่าสนใจของประชาคมระหว่างประเทศ เช่นองค์การสหประชาชาติเริ่มสนใจในประเด็นปัญหาเรื่องผู้ก่อการร้ายที่ต่อสู้กับลัทธิล่าอาณานิคมในฐานะที่เป็นผู้ที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ

คลื่นลูกที่สาม เป็นเรื่องระหว่างประเทศโดยการก่อการร้ายคลื่นลูกที่สามเริ่มต้นในทศวรรษที่ 1980 มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหการก่อการร้ายอย่างเป็นทางการโดยใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศผ่านทาง การประสานงานของตำรวจรัฐทั้งหลายซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาคมระหว่างประเทศเริ่มตระหนักถึงภัยคุกคามของการก่อการร้ายว่าไม่สามารถดำเนินการภายในรัฐใดรัฐหนึ่งได้อีกต่อไป

คลื่นลูกที่สี่ ในปัจจุบันเป็นปัญหการก่อการร้ายตามความเชื่อทางศาสนา (Religious waves) ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้วความล้มเหลวของการปฏิรูปการปกครองในระบบประชาธิปไตยทำให้เกิดคลื่นการก่อการร้ายลูกแรกและต่อมาความต้องการกำหนดความต้องการหรือความเป็นเสรีภาพของรัฐทำให้เกิดการก่อการร้ายคลื่นลูกที่สอง, ปัญหาของคลื่นลูกที่สามเป็นเรื่องระบบที่ใช้ในการปกครองมิใช่เป็นการปกครองในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ส่วนคลื่นลูกที่สี่นั้นแสดงให้เห็นปัญหาของการต่อต้านการปกครองในระบบประชาธิปไตย เนื่องจากแนวความคิดเรื่องประชาธิปไตยไม่สอดคล้องกับหลักความเชื่อทางศาสนาบางประการ

นอกจากจะศึกษาถึงประวัติศาสตร์ของการก่อการร้ายแล้ว ความสำคัญของการศึกษาหาสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจของการก่อการร้ายนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญและแสดงออกให้เห็นจากพฤติกรรม การก่อการร้ายในแต่ละยุคดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากมีผลต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการก่อการร้าย โดยมีผู้สรุปไว้ว่าการก่อการร้ายนั้นสามารถสรุปสามารถสรุปสาเหตุที่สำคัญได้ 2 ประการคือ

1. ความไม่เป็นธรรมในสังคมและการเมือง ประชาชนเลือกที่จะเป็นผู้ก่อการร้าย พวกเขาจึงได้หาทางใช้สิทธิที่ไม่เป็นธรรมทางการเมืองหรือสังคมหรือในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา
2. ความเชื่อที่ว่าความรุนแรงหรือการคุกคามจะทำให้เกิดประสิทธิภาพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือความเชื่อที่ว่าต้องใช้วิธีการรุนแรงเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ผู้ก่อการร้ายในกรณีในประวัติศาสตร์นั้นแสดงให้เห็นว่าพวกเขาจำเป็นต้องใช้ความรุนแรงเนื่องจากพวกเขาไม่มีทางเลือกหรือทำให้อยู่ในสถานการณ์นั้นมาตั้งแต่เกิดเป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การก่อการร้ายมีวัตถุประสงค์เพื่อทำร้ายบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ทำลายสิ่งของที่เป็นสัญลักษณ์และทำลายความเชื่อมั่นของชาติ โดยการก่อการร้ายมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยข่มขู่ ขู่เข็ญด้วยความรุนแรง ตามวัตถุประสงค์ที่ทางกลุ่มต้องการ โดยไม่จำกัดรูปแบบการก่อเหตุร้าย ไม่จำกัดสถานที่ ไม่จำกัดเวลา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัย

Maslow (1943) ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่เสนอโดยอับราฮัม มาสโลว์ในรายงานเรื่อง “A Theory of Human Motivation” ปี 1943 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่า ความต้องการความปลอดภัย หรือความรู้สึกมั่นคง (Safety or security) Maslow กล่าวว่า ความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทารก และเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพอบุคคลอื่น ตัวอย่าง ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดัง ๆ หรือเห็นแสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า “ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบอีกต่อไปแล้ว เพราะฉันรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน” หลังความต้องการความปลอดภัยจะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย ตัวอย่าง เด็กที่ประสบอุบัติเหตุขาหัก ก็ตระรู้สึกกลัวและอาจแสดงออกด้วยอาการผื่นร้ายและความต้องการที่จะได้รับความปกป้องคุ้มครองและการให้กำลังใจ

ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงิน นักบัญชี หรือทำงานเกี่ยวกับการประกันต่าง ๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะเฝ้าหาความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะเฝ้าหาความปลอดภัย ด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตนเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึก “ปลอดภัย” ความต้องการความปลอดภัยในเรื่องอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วม แผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้ Maslow ได้ให้ความคิดต่อไปว่าอาการโรคประสาทในผู้ใหญ่ โดยเฉพาะ โรคประสาทชนิดย้ำคิด-ย้ำทำ (Obsessive-compulsive neurotic) เป็นลักษณะเด่นชัดของการค้นหาความรู้สึกปลอดภัย ผู้ป่วยโรคประสาทจะแสดงพฤติกรรมว่าเขากำลังประสบเหตุการณ์ที่ร้ายกาจและกำลังมีอันตรายต่าง ๆ เขาจึงต้องการมีใครสักคนที่ปกป้องคุ้มครองเขาและเป็นบุคคลที่มีความเข้มแข็งซึ่งเขาสามารถจะพึ่งพาอาศัยได้

กล่าวโดยสรุปว่าการต้องการความปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกาย ทรัพย์สินและความมั่นคงของเกียรติยศศักดิ์ศรีเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่จะสามารถดำรงไว้ซึ่งความพึงพอใจของมนุษย์โดยทั่วไป

กระบวนการรักษาไว้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์ต้องการ โดยมีการปกป้องและคุ้มครองจากกระบวนการรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัย

ชัยวัฒน์ ดิษยบุตร (2541) กล่าวว่า การรักษาความปลอดภัย หมายถึงการป้องกันคุ้มครองดูแลบุคคลผู้ได้รับการคุ้มครองอาชญากรรม การระแวดระวังป้องกันให้พ้นภัย หรือพ้นไปจากเหตุที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ดังนั้น การรักษาความปลอดภัยจึงเกี่ยวข้องกับบุคคล ข่าวสาร สถานที่และทรัพย์สิน ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงและปลอดภัย

ณรงค์ วาริชพงษ์ (2548) กล่าวว่า “การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์รักษา ความปลอดภัยให้แก่อาคารสถานที่พื้นที่บริเวณ โดยรอบอาคารวัสดุ รวมถึงอุปกรณ์ของทางราชการและทรัพย์สินซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ครอบครองอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่กรณี ตลอดจนเอกสารในอาคารสถานที่ดังกล่าวให้พ้นจากการโจรกรรม การจารกรรม การก่อวินาศกรรม หรือเหตุอื่นใดอันอาจทำให้เสียสมรรถภาพในการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการได้

1. การรักษาความปลอดภัยประจำสำนักงาน ให้กระทำดังนี้

- 1.1 การรักษาความปลอดภัยประจำสำนักงานให้กระทำตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง
- 1.2 การรักษาความปลอดภัยประจำสำนักงานต้องจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทุกวัน
- 1.3 ในวันทำการปกติหรือในวันหยุดราชการห้ามมิให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานหรือบุคคลภายนอกอยู่ภายในหรือภายนอกอาคารบริเวณในรั้วของสำนักงานเกินกว่าเวลา 18.00 น. เว้นแต่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรือในกรณีที่สำนักงานได้จัดให้มีงานพิเศษ การอยู่ภายในหรือภายนอกอาคารดังกล่าวให้เป็นไปตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม
- 1.4 การติดบัตรประจำตัวให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานติดบัตรประจำตัวในขณะที่ปฏิบัติงาน
- 1.5 การติดบัตรผู้ที่เข้ามาติดต่อให้สำนักงานจัดทำบัตรผู้มาติดต่อและบัตรผู้มาประชุม เพื่อมอบให้แก่ผู้มาติดต่อราชการหรือผู้มาเข้าร่วมประชุมกับสำนักงาน
- 1.6 การนำวัสดุหรือครุภัณฑ์ออกนอกสำนักงานนอกเวลาราชการ ให้กองต่าง ๆ ที่ประสงค์จะขนย้ายวัสดุครุภัณฑ์หรือสิ่งของอื่นใดออกจากสำนักงานนอกเวลาราชการ หรือในวันหยุดราชการให้ผู้อำนวยความสะดวกจัดทำหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยทราบก่อน พร้อมทั้งระบุรายละเอียดของสิ่งของและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการขนย้าย เพื่อแจ้งให้พนักงานรักษาความปลอดภัยทราบและอำนวยความสะดวกให้ต่อไป

1.7 ให้สำนักงานจัดทำคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ระดับ 4 เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจ ยาม รักษาความปลอดภัยประจำวัน

อุทัย อัสวีไล (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหมายถึง บรรดา มาตรการทั้งหลายทั้งปวงที่กำหนดขึ้น เพื่อคุ้มครอง ป้องกันบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งให้พ้นจาก อันตราย อันอาจเกิดขึ้นได้จากอุบัติเหตุ หรือความจงใจที่จะกระทำของฝ่ายตรงข้าม

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (2552) ข้อ 4 (3) ได้ให้ความหมาย “การจารกรรม” ว่าการ กระทำใด ๆ โดยทางลับเพื่อให้ได้ล่วงรู้หรือได้ไปหรือส่งสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการให้แก่ผู้ ไม่มีอำนาจหน้าที่ หรือผู้ที่ไม่มีความจำเป็นต้องทราบ โดยมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าการกระทำความดังกล่าว เป็นผลร้ายต่อความมั่นคงแห่งชาติหรือความสงบเรียบร้อยภายใน หรือระบอบการปกครอง หรือ เสถียรภาพของรัฐบาล หรือกระทำเพื่อประโยชน์แก่รัฐต่างประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล

“การก่อวินาศกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหายต่อ ทรัพย์สิน วัสดุ ข้อมูลข่าวสาร อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย ที่สงวน สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวน ขัดขวาง แก้ไข เปลี่ยนแปลง หน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติงานใด ๆ รวมทั้งการประทุษร้ายต่อบุคคล ซึ่งทำให้เกิดการปั่นป่วน หรือความเสียหายทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยา หรือทางหนึ่งทางใด

“การก่อการร้าย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่เข็ญหรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือ ละเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่สำคัญ

วิจิตร บุญยะ โหตระ (2528) ให้ความหมายของสาธารณภัยว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ เป็นสาธารณภัย ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิด อันตรายแก่ชีวิตร่างกาย หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สิน

ส่วนคำว่า อุบัติภัย หมายถึง เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้น โดยไม่คาดคิดมาก่อน โดยไม่เจตนา เป็น ผลให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เป็นอันตรายแก่กายและจิตใจ และอาจทำให้สูญเสียชีวิตได้ แบ่งเป็นอุบัติเหตุจากการจราจร จากอาวุธนิวเคลียร์ กัมมันตรังสี จากการใช้ก๊าซ จากไฟฟ้าและ อัคคีภัยในเคหสถาน จากการทำงานในสถานศึกษา

โดยสรุปแล้วแนวคิดในการรักษาความปลอดภัยคือ มาตรการใด ๆ ได้กระทำลงไปเพื่อ เป็นการป้องกันภัยแก่บุคคล สิ่งของและสถานที่ อันเป็นการรักษาชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินและ ชื่อเสียง ให้พ้นจากภัยอันตราย อาชญากรรม การก่อการร้าย รวมถึงให้พ้นจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ทั้งปวง

มาตรการรักษาความปลอดภัย

สำหรับมาตรการการรักษาความปลอดภัยในเรื่องการรักษาความปลอดภัย ได้ตราเป็นพระราชบัญญัติในส่วนการถวายความปลอดภัยโดยเป็นการเฉพาะ การถวายความปลอดภัย พ.ศ. 2557 การ ถวายความปลอดภัย หมายความว่า การรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ว่าเป็นพระราชอาคันตุกะ

ความปลอดภัย หมายความว่า ความปลอดภัยต่อพระองค์หรือร่างกาย ความปลอดภัยของราชฐาน ที่ประทับหรือที่พัก ความปลอดภัยของยานพาหนะ และความปลอดภัยของเอกสารและอุปกรณ์สื่อสาร

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการถวายความปลอดภัย

หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (2552) ได้ให้ความหมายของหน่วยงานผู้มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้ดังนี้

“เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งและมอบหมายหน้าที่จากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการ ควบคุมกำกับดูแล ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานนั้น

“องค์การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีหรือศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย กระทรวงกลาโหมหรือกองบัญชาการตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี

บุคคลสำคัญ

“บุคคลสำคัญ” หมายความว่า ตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยในเรื่องการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ได้ตราเป็นพระราชบัญญัติในส่วนการถวายความปลอดภัยโดยเป็นการเฉพาะ การถวายความปลอดภัย พ.ศ. 2557 คือพระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ว่าเป็นพระราชอาคันตุกะ เอกอัครราชทูต (Ambassador) เป็นนัการทูตตำแหน่งสูงสุด ซึ่งจัดการแทนประเทศหนึ่ง ๆ และปรกติมักได้รับการส่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ไปยังรัฐบาลต่างด้าว หรือไปยังองค์การระหว่างประเทศ สำหรับประเทศในเครือจักรภพ มักเรียกเอกอัครราชทูตว่า ข้าหลวงใหญ่ (High

commissioner) และคณะผู้แทนทางทูตจะเรียก คณะข้าหลวงใหญ่ (High commission) แทน ส่วน เอกอัครราชทูตของอาณาจักรอันศักดิ์สิทธิ์ (Holy See) นั้นเรียก เอกอัครสมณทูต (Nuncio) และ นายกรัฐมนตรี ในกรณีประเทศใดไม่มีกษัตริย์ปกครองประเทศ บุคคลสำคัญของประเทศนั้น ๆ คือ ประธานาธิบดี เช่นสหรัฐอเมริกา เป็นต้น บุคคลสำคัญได้แก่

1. พระมหากษัตริย์/ อาคันตุกะ (กษัตริย์ของประเทศต่าง ๆ ที่มาเยือน)
2. ผู้นำประเทศต่าง ๆ เช่น นายกรัฐมนตรี ประธานาธิบดี และผู้นำศาสนา
3. นักวิทยาศาสตร์ และผู้มีชื่อเสียงระดับประเทศ
4. ผู้นำประชาชน เช่น ผู้นำหมู่บ้านอย่างไต่ะอิหม่าม

การจำแนกประเภทความเป็นบุคคลสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. บุคคลนั้นเป็นที่รู้จักในประวัติศาสตร์ ซึ่งบุคคลในกลุ่มนี้มักจะมีการกล่าวถึงในหนังสือหรือตำราเรียนอยู่แล้ว (บุคคลสำคัญ)
2. บุคคลนั้นได้รับรางวัลอันมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือบุคคลที่มักจะได้รับ การเสนอชื่อรับรางวัลดังกล่าว
3. บุคคลที่มีผลงานอันเป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ มีสื่อมากกว่าหนึ่งแหล่งกล่าวถึงเกี่ยวกับตัวบุคคลนั้น นอกเหนือจากเว็บไซต์ส่วนตัว สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ผลงานตีพิมพ์หรือผลงานอื่น ๆ ของบุคคลนั้นเอง
4. บุคคลที่กำลังเป็นประเด็นในเหตุการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ได้มีการกล่าวถึงจากสื่อมวลชนบ่อยครั้ง โดยมีการกล่าวที่พูดถึงอย่างสำคัญ มากกว่าการกล่าวชื่อมีแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้อย่างยิ่ง โดยไม่นับเว็บไซต์ที่บุคคลดังกล่าวสังกัดอยู่ หรือความเห็นส่วนตัว มีความสำคัญ มีอิทธิพลต่อสังคม และอิทธิพลดังกล่าว ต้องมีแหล่งอ้างอิงที่รองรับได้
5. ระดับชาติหมายถึงเป็นผลงานที่ยอมรับในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือรางวัลที่ทุกภาคส่วนของประเทศนั้นร่วมเข้าชิง ระดับนานาชาติหมายถึงเป็นผลงานที่ยอมรับในหลายประเทศหรือรางวัลที่หลายประเทศร่วมเข้าชิง

สรุปมาตรการรักษาความปลอดภัย จึงเป็นการวางกรอบและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ สำหรับแสดงจุดมุ่งหมายด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยของบุคคลสำคัญของประเทศ

หลักความร่วมมือ

ความหมายของความร่วมมือ

ความร่วมมือ หมายถึง ความเต็มใจของแต่ละคนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ความร่วมมือ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ทำร่วมกัน หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อไปสู่
เป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง

ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานร่วมกับคนอื่นในทางต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตาม
เป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงาน

ความร่วมมือ หมายถึง บุคคลในหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งทำงานช่วยเหลือซึ่งกัน ด้วย
ความเต็มใจเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน

ลักษณะของความร่วมมือ

1. ความร่วมมือเป็นลักษณะของการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน
2. ความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางสร้างเสริม
3. ความร่วมมือเป็นการยอมรับการกระทำของบุคคลอื่นและของตนเอง
4. ความร่วมมือเป็นการกระทำที่เห็นพ้องต้องกันและเพิ่มกำลังในทางปฏิบัติ

การประสานงานกับการสร้างความร่วมมือ การประสานงานต้องการความร่วมมือ ร่วมใจ
ในการปฏิบัติงานให้เรียบร้อย และสอดคล้องกลมเกลียวกันในจังหวะเดียวกันเพื่อให้งานบรรลุผล
สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานมีคำที่มีความหมาย
ใกล้เคียงกันอยู่อีกคำหนึ่งคือ ความร่วมมือ ข้อแตกต่างคือความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือด้วยความ
สมัครใจแม้จะไม่มีหน้าที่โดยตรง อาจจะทำเรื่องเดียวกันในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลา
ก็ได้ แม้กระทั่งอาจให้ความร่วมมือทำบางเรื่องบางเวลา แต่การประสานงานต้องประสานจิตใจ
ความสามารถ กำลังงานในเวลาเดียวกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกันด้วยการแบ่งหน้าที่กันทำ
และต้องการความร่วมมือจนกว่างานจะบรรลุผลสำเร็จ

ลักษณะของการประสานงาน

จากความหมายของการประสานงานที่กล่าวถึงข้างต้น เราจะเห็นได้ว่าการประสานงาน
มีลักษณะ ดังนี้

1. การประสานงาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดให้งานสอดคล้องกันโดยปราศจากการขัดแย้ง
2. การประสานงานเป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้นำและผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย
3. การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ในทางจัดการ

4. การประสานงานเป็นการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสาร 2 ทาง (Two-way Communication) จะช่วยให้มีความเข้าใจตรงกัน

5. การประสานงานมีอยู่ทุกระดับชั้น ของสายการบังคับบัญชาทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

6. การประสานงานมีได้ทั้งระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ระดับเดียวกัน และระหว่าง หน่วยงานที่อยู่ต่างระดับกัน

การประสานงาน จึงหมายถึง “การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำให้งานซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้น อย่างสมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพ”

บุบผา เรืองรอง (2558) กล่าวว่า ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง การทำงานร่วมกับคนอื่น ช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจเพื่อให้งานนั้น ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ ความสำเร็จในการทำงาน การอยู่ร่วมกับผู้อื่นของคนเรา จะอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือ ความร่วมมือ เนื่องจากคนเราจะอยู่ร่วมกันเป็นสังคม แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงมีความสัมพันธ์กันและกัน ทั้งความเป็นบุคคล ครอบครัว ชุมชน

กล่าวโดยสรุป ความร่วมมือคือหลักของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วยกัน ซึ่งทั้งความร่วมมือโดยปกติ และกรณีทำงานร่วมกันผ่านการขอร้องให้ทำ สั่งการให้ทำ หรือประการอื่นใดที่มีความจำเป็นต้องทำร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้น ๆ มีความคล้ายกันการประสานงานกัน

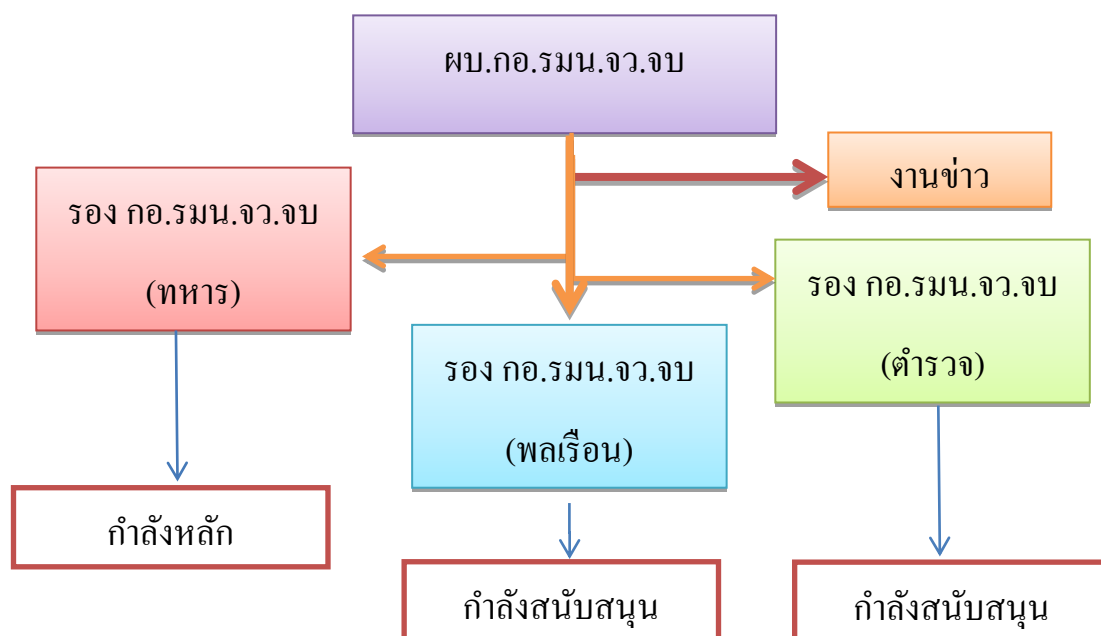
ข้อมูลพื้นฐานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัด จันทบุรี

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน เป็นหน่วยงานความมั่นคงของชาติ จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 205/ 2549 ลงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 มีบทบาทเป็นองค์กรกลางในการอำนวยการ และประสานงานการปฏิบัติในการบังคับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงภายใน และวาระเร่งด่วนแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น การดำเนินงานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จึงเป็นหัวใจสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศชาติ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ การรักษาความมั่นคงภายในแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 มีใจความว่า “การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข

และฟื้นฟูสถานการณ์ใด ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย หรือทำความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้กลับสู่สภาวะปกติเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ ในส่วนของจังหวัดจันทบุรีนั้นในมาตรา 13 แห่ง พรบ.นี้ การจัดตั้งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “กอ.รมน.จังหวัด” ขึ้นในจังหวัด โดยมีหน้าที่รับผิดชอบและสนับสนุนการรักษาความมั่นคงภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดนั้นตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเรียกโดยย่อว่า “ผอ.กอ.รมน.จังหวัด” เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ กอ.รมน.จังหวัด

ภาพที่ 2-1 โครงสร้าง กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

อำนาจหน้าที่

1. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินแนวโน้มของสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามด้านความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป
2. อำนาจการในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแผน แนวทางการปฏิบัติงานและการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความ

เห็นชอบเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามแผนและแนวทางนั้น

3. อำนาจการ ประสานงานและเสริมการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนและแนวทางในการปฏิบัติงานตามข้อ 2.2 ในการนี้คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ กอ.รมน. มีอำนาจในการกำกับดำเนินการของหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดด้วยก็ได้

4. เสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักในหน้าที่ที่ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ สร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่กระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและความสงบเรียบร้อยของสังคม

5. ดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติหรือตามที่คณะรัฐมนตรี สภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือนายกรัฐมนตรี มอบหมาย

โครงสร้างและสถานภาพกำลัง

ตามสั่งการและมอบหมายหน้าที่การงานภายในหน่วยงานตามมาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. การจัดตั้งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดนั้น ผู้ว่าราชการมีอำนาจแต่งตั้งได้ตามสมควรและความจำเป็นแห่งสถานการณ์ปัจจุบันนั้น ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2556 ในสมัยของนายเกรียงเดช เข็มทอง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ได้มีการแต่งตั้งข้าราชการให้มาดำรงตำแหน่งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีจำนวนทั้งสิ้น 150 นาย แบ่งเป็นข้าราชการทหารเรือนาวิกโยธินป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราดทั้งสิ้น 80 นาย ข้าราชการทหารมณฑลทหารบกที่ 14 จำนวนทั้งสิ้น 10 นาย ข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี สันติบาล ตำรวจทางหลวง ตำรวจท่องเที่ยว จำนวนทั้งสิ้น 30 นาย และข้าราชการกรมการปกครอง จำนวน 30 นาย

แนวความคิดในการปฏิบัติ กระบวนการและกลไก

การจะแก้ปัญหาให้ได้ผลจะต้องทำให้ประชาชนมีความเข้มแข็งพร้อมที่จะรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตัวเองและมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการดำเนินงานต้องอาศัยเวลาและจะต้องมีแผนงาน โครงการในการรักษาความมั่นคงภายในแบบบูรณาการ โดยประสานความร่วมมือดำเนินการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน จึงจะสัมฤทธิ์ผลได้อย่างถาวร

โดยที่สถานการณ์ปัจจุบันเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงกันทั้งด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในระบบการเมืองที่ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์เฉพาะกิจ ผลจากเศรษฐกิจ

ทุนนิยม ทำให้เกิดการขาดสมดุลทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ทำให้สังคมเกิดความแตกแยก จึงให้
เร่งดำเนินการดังนี้

1. ป้องกันปัญหาความขัดแย้งของสังคม ด้วยการสร้างความเข้าใจต่อประชาชนให้
ทุกคน ทุกฝ่ายมีความอดทน ยอมรับและเคารพความเห็นต่างทางการเมือง ปฏิเสธการตกอยู่ใน
กระแสความเคลื่อนไหว ในทางที่อาจเกิดการแตกแยก เผชิญหน้า และความขัดแย้งที่รุนแรง
สนับสนุนประชาชน กลุ่มมวลชนให้เดินทางสายกลาง ไม่ตกเป็นเครื่องมือทางการเมืองของฝ่าย
หนึ่งฝ่ายใด เสริมสร้างการเตรียมความพร้อมของสังคม ในการเผชิญกับสถานการณ์การใช้ความ
รุนแรง โดยให้ความรู้ ความเข้าใจต่อ ประชาชน ถึงผลกระทบในการเผชิญหน้าความขัดแย้ง จัดให้
มีหลักสูตรการศึกษา เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ ความเข้าใจ แนวคิดและแนวทาง สันติวิธีที่ชัดเจนและ
สร้างจิตสำนึกในด้านความมั่นคงของชาติให้กับประชาชนในทุกระดับ

2. ให้ความสำคัญกับเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ โดยให้ทุกส่วนจัดทำ
แผนงาน โครงการ รองรับและให้มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

2.1 การสร้างความสำคัญให้กับสถาบันหลักของชาติ รมณรงค์ให้ทุกคนในชาติตื่นตัว
และตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันของชาติและความคงอยู่ของประเทศ เสริมสร้างจิตสำนึก
ของคนในชาติ ให้มีความจงรักภักดีเทิดทูนและปฏิบัติตนเพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ให้
เป็นศูนย์รวมจิตใจและความสามัคคีภายในชาติอย่างมั่นคงและยั่งยืน สอดแทรกแนวคิดทุกแผนงาน
โครงการที่ดำเนินการ

2.2 ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขยายผลจากโครงการอันเนื่องมาจาก
พระราชดำริตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชนนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง พัฒนาไปสู่
ความยั่งยืน

2.3 เร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นสร้างจิตสำนึกของ
ความรัก ห่วงเหินให้เกิดขึ้นทุกภาคส่วนของสังคม รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.4 ลดระดับความรุนแรงในการก่อการร้ายในพื้นที่ จชต. ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอิทธิพล
เหนือกลุ่มก่อการร้าย ควบคู่กับพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน น้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ
เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางหลักในการดำเนินงาน

2.5 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ใช้แนวทางยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันเป็น
หลัก โดยบูรณาการแผนงานด้านยาเสพติดของทุกส่วนราชการ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดความ
ซ้ำซ้อน

2.6 แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ด้วยการบูรณาการแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบครบถ้วนในทุกมิติ

3. พัฒนาระบบแจ้งเตือนภัยความมั่นคง ด้วยการบูรณาการข้อมูลและกลไกของส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและใช้มวลชนที่มีอยู่ในการมีส่วนร่วมในการแจ้งเตือนภัย

4. พัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ ในมิติด้านความมั่นคงให้มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกสาธารณะ รวมทั้งมีความพร้อมในการเผชิญกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่

5. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

6. จัดระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

แนวทางในการดำเนินงานการรักษาความมั่นคงภายในโดยรวม

กอ.รมน. ดำเนินการรักษาความมั่นคงภายในตั้งแต่ภาวะปกติด้วยการติดตาม ประเมิน แนวโน้มและแจ้งเตือนภัยความมั่นคงให้กับส่วนราชการต่าง ๆ ได้เข้าดำเนินการแก้ไขและ กอ.รมน. เป็นผู้ช่วยในการเสริมการปฏิบัติและบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหา หากภัยความมั่นคงนั้นมีแนวโน้มที่รุนแรงหรือจะมีอยู่ต่อไปเป็นระยะเวลานาน ทั้งอยู่ในอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานของรัฐหลายหน่วย กอ.รมน. จะพิจารณาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบ และมีมติมอบหมายให้ กอ.รมน. เป็นผู้รับผิดชอบในการป้องกันปราบปราม ระงับ ยับยั้ง และแก้ไขหรือบรรเทาเหตุการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ภายในพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนด โดยให้ประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

แนวทางในการปฏิบัติงาน

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ บรรลุเป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ข้างต้น จึงกำหนดแนวความคิดในการปฏิบัติงานของ กอ.รมน. ดังนี้

การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินแนวโน้มภัยความมั่นคง ดำเนินการจัดระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินแนวโน้มและแจ้งเตือนภัยความมั่นคงดังนี้

1. จัดระดับความรุนแรงของภัยความมั่นคงออกเป็นระดับสี 4 ระดับ (เขียว เหลือง ส้ม แดง) ในทุกระดับหน่วย ของ กอ.รมน. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบริหารจัดการกับภัยความมั่นคงเหล่านั้น

2. พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัย โดยใช้มวลชนที่มีอยู่ในการมีส่วนร่วมในการแจ้งเตือนภัย และจัดตั้งศูนย์ติดตามสถานการณ์ในทุกระดับ

การอำนวยความสะดวกและการบูรณาการ

1. จัดตั้งศูนย์การ ควบคุม อำนาจการ ประสานงาน ให้สามารถ อำนาจการ วางแผน ประสานงานและ กำกับดูแลภัยความมั่นคงที่เกิดขึ้นได้อย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพในทุกพื้นที่

2. พัฒนาแนวทางการดำเนินงานยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดน พ.ศ. 2550-2554 ในระบบการวางแผนงาน โครงการงบประมาณและการอำนวยความสะดวก โดยขยายให้ครอบคลุมทุกจังหวัดในประเทศไทย ในเรื่อง การป้องกัน ควบคุม แก้ไขและฟื้นฟูภัยความมั่นคงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมิติเชิงพื้นที่ดังนี้

พื้นที่แนวชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน จะดำเนินการสร้างความสัมพันธ์อันดี ในระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้กรอบแผนพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

พื้นที่แนวชายแดนในประเทศ จะเป็นการสร้างกำแพงชุมชนเข้มแข็งชายแดน ด้วยการจัดตั้งชุมชนตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดด้านความมั่นคงจากภาคส่วนราชการต่าง ๆ ตามแนวทางยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดน ให้เป็นกำแพงชุมชนที่สมบูรณ์

พื้นที่ตอนในประเทศ จะเป็นการผนึกกำลังมวลชนในพื้นที่ตอนในประเทศอย่างเป็นระบบและมีเครือข่าย เพื่อให้ประชาชนทำหน้าที่ในการแจ้งเตือนและร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงภายใน ภายใต้กรอบของ กอ.รมน. รวมถึงการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

งานมวลชน

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการมวลชน ด้วยการบูรณาการกำลังมวลชนของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบ มีเครือข่ายที่มีเอกภาพในการอำนวยความสะดวกและใช้กำลังมวลชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง รวมถึงการบำรุงรักษามวลชนในมิชชั่นและกำลังใจในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงาน

2. ปลุกจิตสำนึกประชาชนให้มีความรักชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมความรักความสามัคคีของคนในชาติ ด้วยการจัดกิจกรรมและหลักสูตรการฝึกอบรมในทุกกลุ่มเป้าหมาย เน้นเยาวชน รวมถึงการบูรณาการและขยายผลงานในโครงการพระราชดำริและโครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวทางพระราชดำริ ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง

กระบวนการในการดำเนินการต่อภัยความมั่นคง

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรของ กอ.รมน. ให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการและกลไกในการผลักดันให้เกิดผลดังกล่าว โดยแบ่งระดับการปฏิบัติออกเป็น 4 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 ชั้นการติดตาม ตรวจสอบ วิเคราะห์ และประเมินแนวโน้มภัยความมั่นคง กอ.รมน. ดำเนินการ รวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข่าวกรอง ด้านความมั่นคง หรือที่คาดว่าจะเป็ภัยต่อความมั่นคงจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและนอกประเทศ รวมทั้งการข่าวภาคประชาชน นำมาตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ประมวล คาดการณ์แนวโน้มของภัยความมั่นคง โดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อทราบถึงสาเหตุและสภาพปัญหาเหล่านั้น และจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา นำเรียนให้ ผอ.รมน. และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ อย่างต่อเนื่องและทันเวลา

ชั้นที่ 2 ชั้นการวางแผนร่วมและเสริมการปฏิบัติ ในสถานการณ์ปกติ กอ.รมน. จะดำเนินการตามนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่กำหนดโดย สมช. หรือ ครม. ด้วยการแปลงยุทธศาสตร์หรือนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผลผลิตจะออกมาในรูปแบบของแผนแม่บท ให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปดำเนินงาน โดยมี กอ.รมน. เป็นผู้กำกับดูแลทางนโยบาย ทั้งนี้ กอ.รมน. อาจจะทำแผนงานโครงการเพื่อเสริมการปฏิบัติของส่วนราชการนั้นด้วยก็ได้ เมื่อสถานการณ์ความมั่นคงใดมีแนวโน้มที่สูงขึ้น กอ.รมน. จะดำเนินการแจ้งเตือนไปยังส่วนราชการหลักที่รับผิดชอบต่อภัยความมั่นคงนั้น พร้อมกับจัดประชุมเพื่อให้การสนับสนุนและร่วมกันวางแผนในการแก้ไขปัญหาเป็นการเฉพาะ

ชั้นที่ 3 ชั้นการอำนวยความสะดวก ในกรณีที่ภัยความมั่นคงนั้น มีแนวโน้มยาวนานหรือสูงขึ้น และเกินขีดความสามารถที่ส่วนราชการเดียวจะรับได้ หรือ อยู่ในอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานของรัฐหลายหน่วย หรือ ไม่มีส่วนราชการรับผิดชอบชัดเจน กอ.รมน. จะเป็นศูนย์กลางในอำนวยความสะดวก ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา

ชั้นที่ 4 ชั้นการกำกับการ ในกรณีที่สภาพปัญหาภัยความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และมีความจำเป็นต้องเข้าควบคุมสถานการณ์ กอ.รมน. จะขอมติ ครม. ให้มีอำนาจในการอำนวยความสะดวกและกำกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐตามที่ ครม. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรักษาความมั่นคงภายใน และจัดตั้งศูนย์อำนาจการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เข้าดำเนินการต่อปัญหานั้น

การบริหารจัดการ

1. การดำเนินงานให้ยึดถือ พรบ.การรักษาความมั่นคงภายใน ฯ พ.ศ. 2551 เป็นหลัก ทั้งในภาวะปกติและในภารกิจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ตามหมวดที่ 2 ของ พรบ.การรักษาความมั่นคงภายใน ฯ

2. กอ.รมน.จว. ทุกจังหวัด จัดทำสถานการณ์ภัยความมั่นคงที่เกิดขึ้นภายในจังหวัด โดยกำหนดระดับความรุนแรงเป็นระดับสีของแต่ละภัยความมั่นคง กำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์ในการยกระดับภัยความมั่นคงของแต่ละจังหวัด รวมถึง แผนงานการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด ให้สอดคล้องระดับภัยที่กำหนด โดยมี ผอ.รมน.จว. หรือผู้ได้รับมอบ เป็นประธาน

3. การจัดทำแผนการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดต้องระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในจังหวัดอย่างบูรณาการ (งบปกติของส่วนราชการ งบท้องถิ่น งบอุดหนุน งบยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและอื่น ๆ) ดำเนินการป้องกัน ควบคุม แก้ไขและฟื้นฟู ภัยความมั่นคงในจังหวัดก่อน หากเกินขีดความสามารถให้เสนอแผนผ่าน กอ.รมน. ภาค

4. กอ.รมน. ภาค ร่วมกับ กอ.รมน.จว. จัดลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยประสานและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้หาก ปัญหาใด มีแนวทางหรือแผนแม่บทหรือยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาอยู่แล้ว ให้ใช้แนวทางนั้นเป็นหลัก หากปัญหาใดยังไม่มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา ให้ริเริ่มแก้ปัญหาโดยขีดความสามารถ หรือขอรับการสนับสนุนไปยังหน่วยเหนือ

5. ให้ กอ.รมน. ภาค รวบรวมแผนการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดและเสนอแผนงาน โครงการที่เกินขีดความสามารถของจังหวัดหรือโครงการริเริ่มของ กอ.รมน. ภาค ไปยัง กอ.รมน. ส่วนกลาง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

6. กอ.รมน. ส่วนกลาง รวบรวมแผนการรักษาความมั่นคงภายในจาก กอ.รมน. ภาค และจัดทำแผนการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ผลักดันโครงการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง ฯ รวมทั้ง จัดทำแผนแม่บทหรือยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความมั่นคง ฯ เฉพาะด้าน โดยร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

7. แผนการรักษาความมั่นคงภายใน (ส่วนกลาง ภาค และจังหวัด) ประกอบด้วย

7.1 สภาพปัญหาความมั่นคงภายใน (บรรยายสภาพปัญหาและแนวโน้ม พร้อมกำหนดระดับสีของแต่ละภัย)

7.2 แนวทางการแก้ไขปัญหา (ป้องกัน ควบคุม แก้ไข ฟื้นฟู)

7.3 แผนงาน โครงการ งบประมาณ ในการแก้ไขแต่ละปัญหา (ชื่อแผนงานโครงการ, พื้นที่ดำเนินโครงการ, แหล่งที่มาของงบประมาณ เช่น งบ อบต. งบส่วนราชการ งบยุทธศาสตร์ พัฒนาจังหวัด หรืออื่น ๆ ส่วนราชการรับผิดชอบโครงการ)

7.4 แผนงาน โครงการเร่งด่วนที่ต้องการให้ผลักดัน (Flag ship project)

7.5 แผนงาน โครงการ งบประมาณ ในกรณีที่มีการประกาศเป็นพื้นที่อันเกิด เหตุการณ์กระทบต่อความมั่นคง ตามหมวด 2 ใน พรบ.การรักษาความมั่นคงภายใน ฯ

8. หน่วยงาน องค์กร ในระดับท้องถิ่น สนับสนุนแผนงาน โครงการและงบประมาณ ในการรักษาความมั่นคงภายใน ฯ

ผู้วิจัยพอสรุปความได้ว่า กองกำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร คือ หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลและประสานงานด้านความมั่นคง ซึ่งมีหน่วยงานภายในจากทุกหน่วยงาน ของรัฐอยู่ภายในเพื่อประโยชน์ด้านการประสานงานกรณีความมั่นคงภายในราชอาณาจักรไทย โดยมีอำนาจหน้าที่หลักคือการประสานงานจะสามารถยกระดับได้ตามสถานการณ์ภัยความมั่นคง นั้น ๆ หากเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงสามารถเข้าควบคุมและสั่งการได้ตามอำนาจหน้าที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรัสวดี โคว์ประสิทธิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงาน ส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนคร นครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการ ระบบสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลางทุกด้าน การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ เพศ อายุ ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มระดับ การศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วายุ คงธนจรัส (2551) ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่เป็น กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ห้วยใหญ่ มีระดับความรู้ต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ มีระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับความรู้ในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ เปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) กรณีศึกษากรมการเงินทหารบก ผลการศึกษาพบว่านายทหารชั้นประทวน มีระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ GFMS ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านชั้นยศ ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้และความเข้าใจแตกต่างกัน โดยระดับชั้นยศสิบตรี มีระดับความรู้และความเข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ ได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ การศึกษา ตำแหน่งและกำหนดทางทหารที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้และความเข้าใจระบบ GFMS ไม่แตกต่างกัน

ศลิวิมล นำผล (2551) ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่สมาชิก อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ อยู่ในระดับสูง ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ไม่มี ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย พลเรือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวัฒน์ ศิริวัฒน์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ ป่าชายเลน กรณีศึกษา: แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม ตัวอย่างมีความรู้ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผลต่อ ความรู้ของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน ได้ระยะห่างของครัวเรือนจากพื้นที่ ป่าชายเลน ลักษณะในการถือครองที่ดิน และการได้รับการอบรมเกี่ยวกับทรัพยากรป่าชายเลน มีผล ต่อความรู้ของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับการศึกษา ระยะเวลาใน การอยู่อาศัย อาชีพหลักของครัวเรือนขนาดพื้นที่ถือครอง การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนและ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนมีผลต่อความรู้ของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

สุรัชย์ ตรีศิลานันท์ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า 1) การรับรู้ ของพนักงานต่อการจัดการความปลอดภัยในโรงงาน อุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง โดยมีการรับรู้ ด้านการป้องกันความปลอดภัยมากที่สุดรองลงมาเป็น รับรู้ด้านการสำรวจความปลอดภัย 2) ปัจจัย ด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัย ปัจจัยด้านการสำรวจ เรื่องความปลอดภัย และปัจจัยด้านการ ป้องกันด้านความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของ

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด นครราชสีมา 3) ปัจจัยด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัย มีอิทธิพลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบายการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในภาพรวมได้ร้อยละ 1.94 4) ทศนคติของผู้บริหารในเรื่องการจัดการความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยโดยสามารถอธิบาย ปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในภาพรวมได้ร้อยละ 36.90

นิตยา สุภาภรณ์ (2552) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนชุมชนบางไผ่ วัดอุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อความอยู่ดีมีสุข ประกอบด้วย สุขภาพอนามัย ความรู้ ชีวิตการทำงาน รายได้และการกระจายรายได้ ชีวิตครอบครัว สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต และการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐและเพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ ความอยู่ดีมีสุขของประชาชนชุมชนบางไผ่ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขใน ตัวชี้วัด ทั้ง 7 ด้าน พบว่าผลการเปรียบเทียบด้านเพศโดยรวมเพศชายรับรู้มากกว่าเพศหญิง ผลการ เปรียบเทียบช่วงอายุต่อการรับรู้ความอยู่ดีมีสุข พบว่า ประชาชนมีช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไปรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุที่รับรู้ต่ำ กว่า 30 ปี สำหรับช่วงอายุ 41-50 ปี รับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบระดับ การศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับ ปริญญาตรีรับรู้มากที่สุดรองลงมาคือระดับการศึกษา ปริญญาตรีและระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีรับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบอาชีพพบว่า ประชาชน ที่มีข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจรับรู้มากที่สุดรองลงมาคือมีอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว สำหรับอาชีพ เกษตรกร รับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ ชุมชนพบว่า ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ ชุมชนในช่วงเวลา 21-30 ปีมากที่สุดรองลงมาคือระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ ชุมชนในช่วงเวลา 31 ปีขึ้นไป สำหรับระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ ชุมชนต่ำกว่า 5 ปี รับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยครอบครัว พบว่า ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไปรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขในระดับ มากที่สุด สำหรับประชาชนที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท รับรู้น้อยที่สุด

สินศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี, มณฑนดวงพัฒน์ อุ่นพรมมี (2552) ศึกษาเรื่อง ความรู้ การรับรู้ ภาวะเสี่ยงและพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ (เอช 1 เอ็น 1) ในนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ อยู่ใน ระดับต่ำ กลุ่มนักศึกษามีการรับรู้ว่าตนเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ (เอช 1 เอ็น 1) อยู่ในระดับมาก ในส่วนพฤติกรรมการป้องกันนั้น นักศึกษาพยาบาลมี

พฤติกรรมป้องกันอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่พบว่า ความรู้ การรับรู้ภาวะเสี่ยงและพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไขหวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ (เอช 1 เอ็น 1) จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ชัยเสถียร พรหมศรี (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบจิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์การรักษาความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า จิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัย หมายถึง “ความรู้สึกริเริ่มคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อความสำคัญทางด้านการรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมเรื่องบุคคล เอกสาร สถานที่ ถูกสั่งสมมาจากการถ่ายทอด การเรียนรู้ การฝึกอบรม และประสบการณ์ เพื่อดำเนินการในการป้องกันหรือรับมือจากสถานการณ์ที่เป็นภัยอันตรายได้โดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับ” สำหรับองค์ประกอบในการพัฒนาจิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัย มีทั้งหมด 10 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย การสร้างความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย บทบาทผู้นำต่อการพัฒนาจิตสำนึกในการรักษาความปลอดภัย การสร้างความผูกพันเพื่อการอยู่ร่วมกันของบุคลากรในองค์กร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน การนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ การสร้างสถานการณ์จำลองที่เป็นวิกฤติ และการสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรเพื่อการสร้างจิตสำนึก

ศิริพงษ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะติดต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทการเรือ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความรู้ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะติดต่อความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ดี และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง พนักงานที่มีระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน การฝึกอบรม และการประสบอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่เพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพนักงานที่มีระดับการศึกษาและการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีเพศ อายุ ตำแหน่งงานอายุงาน และการประสบอุบัติเหตุจากการทำงานที่แตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าความรู้กับทัศนคติด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้กับพฤติกรรมด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนทัศนคติกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

อารยา สบเหมาะ (2553) ศึกษาเรื่อง ความรู้และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกันตนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี รายได้ต่อเดือน 5,000-15,000 บาท มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่มีผู้เป็นภรรยาในครอบครัว ระยะเวลาทำงาน 1-5 ปี ทำงานเป็นกิจการประเภทงานบริการ ขนาดของกิจการ 11-50 คน ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์ ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเดือนละครั้ง มีความรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านหลักการประกันสังคม รองลงมาคือ ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม และด้านการบริการของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบความรู้ของผู้ประกันตน ต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกันตน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านแตกต่างกับความรู้ของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านแตกต่างกับทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประพิณทิพย์ หมั่นน้อย (2554) ศึกษาเรื่อง ความรู้ละพฤติกรรม การบริโภคอาหารการออกกำลังกายของกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงาน สาธารณสุขอำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเสี่ยงต่อโรคเบาหวานมีคะแนนความรู้เรื่องการบริโภคอาหารและการ ออกกำลังกาย อยู่ในระดับสูง คิดเป็น ร้อยละ 62.6 ส่วนคะแนนพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออก กาย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่างความรู้เรื่องการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกาย กับ เพศ พบว่า เพศมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความรู้เรื่อง การบริโภคอาหารและการออกกำลังกาย กับ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความแตกต่างอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างพฤติกรรมการบริโภคอาหารและ การออกกำลังกาย กับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วรรณศิริ แซ่อึ้ง (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับความรู้ ทัศนคติและความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ของโรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีระดับความรู้เกี่ยวกับบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า อยู่ในระดับสูง

ผู้รับบริการมีระดับทัศนคติเกี่ยวกับบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วย มีความพึงพอใจต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้รับบริการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีระดับความรู้ ทัศนคติ และความพึงพอใจต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นรายได้ อาชีพ และแหล่งข้อมูล ต่างกัน มีระดับความรู้ ทัศนคติ และความพึงพอใจต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า แตกต่างกัน

อรริธา นวลภักดี (2554) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู ตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความรู้เรื่องโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดูตำบลช่องไม้แก้ว มีความรู้อยู่ในระดับสูง

2. การรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านการดูแลสุขภาพ พฤติกรรมด้านการออกกำลังกาย อยู่ในระดับสูง และพฤติกรรมด้านการบริโภคอาหาร อยู่ในระดับปานกลาง

3. จากการเปรียบเทียบระหว่างความรู้กับการรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู พบว่า สตรีที่มีความรู้แตกต่างกันจะมีการรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ราณี อธิชัยกุล (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยของบริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานของบริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน) ที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมิมี ระดับการรับรู้ต่อระบบรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับดี ปัจจัยส่วนบุคคลในส่วนของคุณวุฒิ ตำแหน่งงานและอายุงาน มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ .05 ความรู้ด้านความมั่นคงการบินไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือผู้บริหารของบริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน) ควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมความรู้ด้านความมั่นคงการบินกับพนักงานที่มีอายุอยู่ ระหว่าง 20-30 ปีมีตำแหน่งงานเป็นพนักงานทั่วไป (ระดับ 1-4) หรือที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี

ตารางที่ 2-1 สรุปตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่:
กรณีศึกษากองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรอิสระ										
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	ตำแหน่ง	รายได้	ระดับชั้นยศ	สถานภาพ	ชั้นปี	แหล่งข้อมูล	ประสบการณ์
สุรัสวดี โส้วประสิทธิ์ (2550)	✓	✓	✓		✓						✓
วายุ คงชนจรัส(2551)	✓	✓	✓	✓		✓					
วิลาวัดย์ เพชรมณี (2551)	✓	✓	✓		✓		✓				✓
ศลิวิมล นำผล (2551)	✓	✓	✓	✓				✓			
สุวัฒน์ ศิริวัฒน์ (2551)		✓		✓		✓					
นิตยา สุภาภรณ์ (2552)	✓	✓	✓	✓		✓					
สินศักดิ์ชนม์, มนทน์ดวงพัฒน์ อุ่นพรมมี (2552)	✓	✓							✓		
ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553)	✓	✓	✓		✓						✓
อารยา สบเหมาะ (2553)	✓	✓	✓			✓					
ประพิณทิพย์ หมิ่นน้อย (2554)	✓	✓	✓	✓		✓				✓	
วรรณศิริ แซ่อ่อง (2554)	✓	✓	✓	✓		✓				✓	
อรธิรา นวลภักดี (2554)		✓	✓	✓				✓			
ราณี อิศัยกุล(2556)		✓			✓						✓

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีทั้งหมด 11 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตำแหน่ง รายได้ ระดับชั้นยศสถานภาพ ชั้นปี แหล่งข้อมูล และประสบการณ์ ผู้วิจัยเลือกตัวแปรอิสระ 5 ตัว ใช้ในการวิจัยความรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นยศ ประสบการณ์

ตารางที่ 2-2 การสังเคราะห์ตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ	ที่มา/แหล่งอ้างอิง
1. อายุ	สุรัสวดี ไคว่ประสิทธิ์ (2550), วายุ คงธนจรัส (2551), วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551), ศลิวิมล นำผล (2551), สุวัฒน์ ศิริวัฒน์ (2551), นิตยา สุภาภรณ์ (2552), สิ้นศักดิ์ชนม์, มนทน์ดวงพัฒน์ อุ่นพรมมี (2552), ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553), อารยา สบเหมาะ (2553), ประพนทิพย์ หมิ่นน้อย (2554), วรณศิริ แซ่อึ้ง (2554), อรชिरา นวลภักดี (2554), ราณี อธิชัยกุล (2556)
2. ระดับการศึกษา	สุรัสวดี ไคว่ประสิทธิ์ (2550), วายุ คงธนจรัส (2551), วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551), ศลิวิมล นำผล (2551), นิตยา สุภาภรณ์ (2552), ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553), อารยา สบเหมาะ (2553), ประพนทิพย์ หมิ่นน้อย (2554), วรณศิริ แซ่อึ้ง (2554), อรชिरา นวลภักดี (2554)
3. ตำแหน่ง	สุรัสวดี ไคว่ประสิทธิ์ (2550), วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551), ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553), ราณี อธิชัยกุล (2556)
4. ระดับชั้นยศ	วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551)
5. ประสบการณ์	สุรัสวดี ไคว่ประสิทธิ์ (2550), วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551), ศลิวิมล นำผล (2551), ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553), ราณี อธิชัยกุล (2556)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีและเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการจากหน่วยหน่วยงานที่มาสนธิกำลังเป็นเจ้าหน้าที่กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี โดยมีรายละเอียดวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เกณฑ์การแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้า คือเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 150 คน จากคำสั่งแต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรีในฐานะผู้อำนวยการ กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี แบ่งข้าราชการออกเป็นข้าราชการทหารจำนวน 90 คน ข้าราชการตำรวจ 30 คน และข้าราชการพลเรือน 30 คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานสังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม (กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี, 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้าราชการทหาร ตำรวจและข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งให้มาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 150 คน

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตรของ Yamane (1973) กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน 0.05 สูตรการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \\ e &= \text{ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับได้} \\ n &= \frac{150}{1+150(0.05)^2} \\ n &= 109 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 109 คน

การสุ่มแบบแบ่งชั้น

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีจำนวน 150 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 109 คน
2. จำแนกเจ้าหน้าที่ตามสายงานเดิมก่อนการแต่งตั้งออกเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 3-1
3. แบ่งจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 109 คน ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งตามสัดส่วนของข้าราชการจากต้นสังกัดเดิม ที่มีสายงานที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 3-1 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

สายงานเดิม	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. ข้าราชการทหาร	90	65
2. ข้าราชการตำรวจ	30	22
3. ข้าราชการพลเรือน	30	22

หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยคือแบบสอบถามและแบบทดสอบ เกี่ยวกับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบคำถาม เลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยระเบียบและวิธีการด้านการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนเอกสารเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลและตัวชี้วัดผลงานด้านการรักษาความปลอดภัย

2. วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาเรื่องการรักษาความปลอดภัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์สอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัย

ซึ่งในการสร้างแบบทดสอบวัดผลด้านความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ยึดหลักความรู้เรื่องการปฏิบัติงาน ระเบียบและวิธีด้านการรักษาความปลอดภัย ในการออกแบบข้อสอบ

3. สร้างแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ สร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนที่ใช้ในการทดสอบ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความรู้ที่มีผลกระทบต่อการทำงานรักษาความปลอดภัย จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย กำหนดนิยามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้

2. สร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ด้านการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยและตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบทดสอบว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

3.1 พ.ต.อ. ไพโรจน์ หมั่นกล้าหาญ ผู้กำกับการสืบสวน ศูนย์ปฏิบัติการชายแดนใต้

3.2 ร.ต.อ.ดร. นิตินันท์ นวรัตน์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครอง สถาบันการตำรวจ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อดีตหัวหน้าหน่วยข่าวกรองแห่งชาติ

3.3 นายเกรียงเดช เข้มทอง อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยและอดีตผู้ว่า
ราชการจังหวัดจันทบุรี ในฐานะผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
ประจำจังหวัดจันทบุรี โดยตำแหน่ง

4. ได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แต่ละท่านพิจารณาลงความเห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
ได้หรือไม่ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

+1 หมายถึงแน่ใจว่าวัดตามจุดประสงค์

0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าวัดตามจุดประสงค์หรือไม่

-1 หมายถึงแน่ใจว่าไม่วัดตามจุดประสงค์

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ แล้วหาคะแนน
ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ

*ค่า IOC ต้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยได้แยกข้อพิจารณาเป็นรายข้อ 30 ข้อ ซึ่ง
จากการทดสอบมีค่า IOC มากกว่า 0.50 อยู่ที่ 0.7 ถึง 1.0 ถือว่าสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ จึงสามารถ
นำไปใช้ได้ต่อไป

5. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้ที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่
ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบ
ความรู้แบบ Kr20 ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้เท่ากับ 0.72 ซึ่งถือว่า
แบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี เพื่อเก็บข้อมูลหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
2. ดำเนินการส่งแบบทดสอบความรู้เพื่อถามเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 109 คน
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้เพื่อถามเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ไปจำนวน 109 ชุด โดยมี แบบทดสอบความรู้เพื่อถามเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีที่ได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 109 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนคือ วิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรอิสระ และวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรตาม ใช้วิธีประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ ระดับ .05 ทำการ

เปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD (Least significant different)

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้

อันตรภาคชั้น = คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด

(คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด) = $\frac{30 - 1}{3} = 9.66$

จำนวนชั้น 3

ดังนั้นจึงแบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ออกได้เป็น 3 ระดับ

ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบ 21-30 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมีความรู้สูง

ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบ 11-20 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมีความรู้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบ 0-10 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมีความรู้ต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 109 นาย ทั้งข้าราชการทหาร ตำรวจและข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกองอำนาจรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ประสบการณ์ด้านการอบรม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
20-29 ปี	49	44.95
30-39 ปี	40	36.70
40-49 ปี	13	11.93
50 ปีขึ้นไป	7	6.42
รวม	109	100.00
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ.3	23	21.10
ม.3 หรือ ม.ศ.3	31	28.44
ม.6 หรือ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า	41	37.62
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6	5.50
ปริญญาตรี	8	7.34
รวม	109	100.00
อาชีพทางราชการ (เดิม)		
ทหาร	23	21.10
ตำรวจ	32	29.36
ข้าราชการพลเรือน	26	23.85
อื่น ๆ	28	25.69
รวม	109	100.00
ระดับชั้นยศ (เดิม)		
ประทวน/ ซี1-2	53	48.62
สัญญาบัตรต้น (นายร้อย)/ ซี3-4	29	26.61
สัญญาบัตร/ ซี5 ขึ้นไป	25	22.94
อื่น	2	1.83
รวม	109	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน (เดิม)		
1-5 ปี	47	43.12
6-10 ปี	15	13.77
11-15 ปี	14	12.84
16-20 ปี	18	16.51
21-25 ปี	6	5.50
25 ปีขึ้นไป	9	8.26
รวม	109	100.00

จากตารางที่ 4-1 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.95 มากที่สุด รองลงมา มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.70 มีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.93 และสุดท้ายมีอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.42 มีวุฒิการศึกษา ม.6 หรือ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 37.61 มากที่สุด รองลงมา มีวุฒิการศึกษา ม.3 หรือ ม.ศ.3 คิดเป็นร้อยละ 28.44 มีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ. 3 คิดเป็นร้อยละ 21.10 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.34 และสุดท้ายมีวุฒิการศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 5.50 มีอาชีพเดิมเป็นตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 29.36 มากที่สุด รองลงมาอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.69 เป็นข้าราชการพลเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.69 และสุดท้ายเป็นทหาร คิดเป็นร้อยละ 21.10 มีระดับชั้นยศ (เดิม) ประทวน/ ซี 1-2 คิดเป็นร้อยละ 48.62 มากที่สุด รองลงมา ระดับชั้นสัญญาบัตร ตัน (นายร้อย)/ ซี 3-4 คิดเป็นร้อยละ 26.61 ระดับชั้นสัญญาบัตร/ ซี 5 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.94 และสุดท้ายระดับชั้นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.83

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย
กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำ
จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4-2 จำนวน ร้อยละ แบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา:
 เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัด
 จันทบุรี

คำถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
	ตอบถูก (คน)	ตอบถูก (%)	ตอบผิด (คน)	ตอบผิด (%)
1. ข้อใดไม่ใช่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามความหมาย ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย 2517	90	82.57	19	17.43
2. ความหมายของคำว่า “การจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด	87	79.82	22	20.18
3. มาตราการณ้และการดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อ พิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็นความลับของ ราชการ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ของรัฐ และ ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน ให้พ้นจากการรั่วไหลของการ จารกรรม เป็นความหมายข้อใด	89	81.65	20	18.35
4. สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการคือข้อใด ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552	81	74.31	28	25.69
5. ข้อใดไม่ได้หมายถึง “บริภัณฑ์” ตามระเบียบว่าด้วย การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552	70	64.22	39	35.78
6. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า สิ่งของทั้งหลายที่ใช้ ประจำกาย หรือประจำหน่วยกำลังถืออาวุธของทาง ราชการ และสิ่งอื่นใดที่ กรข. ประกาศกำหนด	101	92.66	8	7.34
7. ข้อใดไม่ได้หมายถึง “ที่สงวน” ตามระเบียบว่าด้วยการ รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552	94	86.24	15	13.76

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
	ตอบถูก (คน)	ตอบถูก (%)	ตอบผิด (คน)	ตอบผิด (%)
8. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยทางลับ เพื่อให้ได้ล่วงรู้หรือได้ไปหรือส่งสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่โดยมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นผลร้ายต่อความมั่นคงแห่งชาติ	89	81.65	20	18.35
9. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหายต่อทรัพย์สิน วัสดุ ข้อมูลข่าวสาร อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย ที่สงวน สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวน ซึ่งทำให้เกิดความปั่นป่วน หรือความเสียหายทางการเมือง การทหาร	90	82.57	19	17.43
10. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำสิ่งใด ๆ ที่มุ่งก่อให้เกิดความแตกแยก ความปั่นป่วน ความกระด้างกระเดื่อง ซึ่งนำไปสู่การก่อความไม่สงบ หรือความอ่อนแอภายในชาติ ในทางการเมือง การทหาร หรือทำลายความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบัน	94	86.24	15	17.43
11. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่เชิญหรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	77	70.64	32	29.36
12. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ หมายถึง ในข้อใด	90	82.57	19	17.43
13. องค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่อย่างไรบ้าง	63	57.80	46	42.20

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
	ตอบถูก (คน)	ตอบถูก (%)	ตอบผิด (คน)	ตอบผิด (%)
14. การดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องใดต่อไปนี้	83	76.15	26	23.85
15. ความมุ่งหมายของ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล”	100	91.74	9	8.26
16. ความหมายคำว่า “ข้าราชการ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด	79	72.48	30	27.52
17. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของ “การก่ออาชกรรม”	91	83.49	18	16.51
18. การมีปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้ติดต่อขอคำแนะนำ ความช่วยเหลือและความร่วมมือจากผู้ใด	90	82.57	19	17.43
19. บุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการรักษาความปลอดภัยในส่วนราชการ	88	80.73	21	19.27
20. ความหมายของคำว่า “ส่วนราชการ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด	83	76.15	26	23.85
21. กรณีได้รับข่าวสารน่าเชื่อถือว่าจะมีการก่อการร้ายขึ้น บริเวณที่ท่านดูแลความมั่นคงอยู่นั้น ท่านจะดำเนินการอย่างไรเป็นอันดับแรก	88	80.73	21	19.27
22. หากเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ภายในอาคาร ท่านผู้ดูแลพื้นที่ควรปฏิบัติอย่างไร	81	74.31	28	25.69
23. งานที่ท่านดูแลคืองานรักษาความปลอดภัยบุคคล สำคัญ หากปรากฏเหตุเพลิงไหม้บริเวณที่ท่านนำบุคคล สำคัญผ่านทาง ท่านควรดำเนินการอย่างไร	93	85.32	16	14.68
24. หากงานที่ท่านได้รับมอบหมายคือการสืบสวนหาข่าวที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญที่จะมาในพื้นที่ของท่าน ท่านจะคิดเห็นถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก	66	60.55	43	39.45
25. หากเอกสารหรือสิ่งของสำคัญภายในห้องที่ท่านดูแลอยู่หายไปท่านจะดำเนินการอย่างไร	97	88.99	12	11.01
26. กรณีท่านมีความจำเป็นต้องทิ้งจุดที่ท่านดูแลหรือควบคุมอยู่ ท่านจะอย่างไร	91	83.49	18	16.51

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
	ตอบถูก (คน)	ตอบถูก (%)	ตอบผิด (คน)	ตอบผิด (%)
27. กรณีเหตุถูกเงินบุคคลสำคัญป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ท่านผู้ดูแลพื้นที่จะดำเนินการอย่างไร	67	61.47	42	38.53
28. ท่านเป็นชุดดูแลบุคคลสำคัญ ท่านได้ยื่นเสียงคล้าย ปีนดังมาจากด้านข้างซึ่งไม่ทราบทิศทาง ท่านในฐานะชุดดูแลท่านจะดำเนินการอย่างไร	85	77.98	24	22.02
29. ถ้ามีพนักงานนำอาหารมาเสิร์ฟให้ท่านระหว่างที่ท่านกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ท่านจะอย่างไร	66	60.55	43	39.4
30. หากท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชาอนหลังอยู่ท่านจะทำอย่างไร	77	74.31	32	25.69

จากตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี พบว่า ข้อ 1 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 82.57 ข้อ 2 มีผู้ตอบถูกจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 79.82 ข้อ 3 มีผู้ตอบถูกจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 81.65 ข้อ 4 มีผู้ตอบถูกจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 74.31 ข้อ 5 มีผู้ตอบถูกจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 64.22 ข้อ 6 มีผู้ตอบถูกจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 92.66 ข้อ 7 มีผู้ตอบถูกจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 86.24 ข้อ 8 มีผู้ตอบถูกจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 81.65 ข้อ 9 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 82.57 ข้อ 10 มีผู้ตอบถูกจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 86.24 ข้อ 11 มีผู้ตอบถูกจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 70.64 ข้อ 12 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 82.57 ข้อ 13 มีผู้ตอบถูกจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 ข้อ 14 มีผู้ตอบถูกจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 76.15 ข้อ 15 มีผู้ตอบถูกจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 91.74 ข้อ 16 มีผู้ตอบถูกจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 72.48 ข้อ 17 มีผู้ตอบถูกจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 83.49 ข้อ 18 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 82.57 ข้อ 19 มีผู้ตอบถูกจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 80.73 ข้อ 20 มีผู้ตอบถูกจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 76.15 ข้อ 21 มีผู้ตอบถูกจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 80.73 ข้อ 22 มีผู้ตอบถูกจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 74.31 ข้อ 23 มีผู้ตอบถูกจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 85.32 ข้อ 24 มีผู้ตอบถูกจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 60.55 ข้อ 25 ข้อ 26 มีผู้ตอบถูกจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 83.49 ข้อ 27 มีผู้ตอบถูกจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47 ข้อ 28 มีผู้ตอบถูกจำนวน 85 คน คิดเป็น

ร้อยละ 77.98 ข้อ 29 มีผู้ตอบถูกจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 60.55 ข้อ 30 มีผู้ตอบถูกจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 70.64

ตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

ระดับความรู้	จำนวนผู้ตอบถูก (คน)	เป็นร้อยละ
มีความรู้สูง	82	75.23
มีความรู้ปานกลาง	27	24.77
มีความรู้ต่ำ	0	0
	109	100

จากการตารางที่ 4-3 ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้สูงจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 75.23 และมีผู้มีความรู้ปานกลางมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 24.77 จากจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบ 109 คน

ตารางที่ 4-4 ภาพรวมระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

ภาพรวมระดับความรู้	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ระดับความรู้	23.30	3.95	สูง

จากตารางที่ 4-4 ภาพรวมของระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีเฉลี่ยตอบถูก 23 คะแนน แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับมีความรู้สูง

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-5 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	249.339	83.113	6.053	.001
ภายในกลุ่ม	105	1441.670	13.730		
รวม	108	1691.009			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-5 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20-29 ปี	2.71	-	-0.09	0.1	-0.29*
30-39 ปี	2.80		-	0.19*	-0.2*
40-49 ปี	2.61			-	-0.39*
50 ปีขึ้นไป	3.00				-

จากตารางที่ 4-6 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ LSD (Least significant difference test) พบว่า มีความแตกต่างกัน 4 คู่ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป
2. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี
3. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุตั้งแต่ 30-39 ปี แตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป
4. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี แตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2 เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	80.977	26.992	1.760	.159
ภายในกลุ่ม	105	1610.032	15.334		
รวม	108	1691.009			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-7 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับตำแหน่ง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	88.303	22.076	1.433	.228
ภายในกลุ่ม	104	1602.706	15.411		
รวม	108	1691.009			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-8 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นยศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	32.353	10.784	.683	.565
ภายในกลุ่ม	105	1658.656	15.797		
รวม	108	1691.009			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-9 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นยศ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	384.435	76.887	6.061	.000*
ภายในกลุ่ม	103	1306.574	12.685		
รวม	108	1691.009			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-10 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน

ประสบการณ์							
ด้านการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21-25 ปี	25 ปีขึ้นไป
1-5 ปี	2.97	-	0.37*	0.26*	0.42*	0.47*	0.53*
6-10 ปี	2.60		-		0.05	0.05	0.16
11-15 ปี	2.71			-		0.21	
16-20 ปี	2.55				-		
21-25 ปี	2.50					-	0.06
25 ปีขึ้นไป	2.44						-

จากตารางที่ 4-11 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ LSD (Least significant difference test) พบว่า มีความแตกต่างกัน 5 คู่ ดังนี้

1. ผู้ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี
2. ผู้ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี
3. ผู้ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ 16-20 ปี
4. ผู้ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ 21-25 ปี
5. ผู้ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ 25 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4-12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 109 นาย ทั้งข้าราชการทหาร ตำรวจ และข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.95 มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.70 มีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.93 และสุดท้ายคืออายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.42 มีวุฒิการศึกษา ม.6 หรือ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 37.61 มากที่สุด รองลงมาคือวุฒิการศึกษา ม.3 หรือ ม.ศ.3 คิดเป็นร้อยละ 28.44 มีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ.3 คิดเป็นร้อยละ 21.10 มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.34 และสุดท้ายคือวุฒิการศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 5.50 มีอาชีพเดิมเป็นตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 29.36 มากที่สุด รองลงมาอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.69 เป็นข้าราชการพลเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.69 และสุดท้ายเป็นทหาร คิดเป็นร้อยละ 21.10 มีระดับชั้นยศ (เดิม) ประทวน/ ซี 1-2 คิดเป็นร้อยละ 48.62 มากที่สุด รองลงมาคือระดับชั้นสัญญาบัตรต้น (นายร้อย)/ ซี 3-4 คิดเป็นร้อยละ 26.61 ระดับชั้นสัญญาบัตร/ ซี 5 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.94 และสุดท้ายคือระดับชั้นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.83

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย
กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัด
จันทบุรี**

ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษา
ความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมี
ความรู้สูง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 75.23 มีคะแนนเฉลี่ยที่ 23 คะแนน อยู่ในระดับมีความรู้สูง โดยแยกเป็น
รายชื่อ พบว่า

- ข้อ 1 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน ร้อยละ 82.57
- ข้อ 2 มีผู้ตอบถูกจำนวน 87 คน ร้อยละ 79.82
- ข้อ 3 มีผู้ตอบถูกจำนวน 89 คน ร้อยละ 81.65
- ข้อ 4 มีผู้ตอบถูกจำนวน 81 คน ร้อยละ 74.31
- ข้อ 5 มีผู้ตอบถูกจำนวน 70 คน ร้อยละ 64.22
- ข้อ 6 มีผู้ตอบถูกจำนวน 101 คน ร้อยละ 92.66
- ข้อ 7 มีผู้ตอบถูกจำนวน 94 คน ร้อยละ 86.24
- ข้อ 8 มีผู้ตอบถูกจำนวน 89 คน ร้อยละ 81.65
- ข้อ 9 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน ร้อยละ 82.57
- ข้อ 10 มีผู้ตอบถูกจำนวน 94 คน ร้อยละ 86.24
- ข้อ 11 มีผู้ตอบถูกจำนวน 77 คน ร้อยละ 70.64
- ข้อ 12 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน ร้อยละ 82.57
- ข้อ 13 มีผู้ตอบถูกจำนวน 63 คน ร้อยละ 57.80
- ข้อ 14 มีผู้ตอบถูกจำนวน 83 คน ร้อยละ 76.15
- ข้อ 15 มีผู้ตอบถูกจำนวน 100 คน ร้อยละ 91.74
- ข้อ 16 มีผู้ตอบถูกจำนวน 79 คน ร้อยละ 72.48
- ข้อ 17 มีผู้ตอบถูกจำนวน 91 คน ร้อยละ 83.49
- ข้อ 18 มีผู้ตอบถูกจำนวน 90 คน ร้อยละ 82.57
- ข้อ 19 มีผู้ตอบถูกจำนวน 88 คน ร้อยละ 80.73
- ข้อ 20 มีผู้ตอบถูกจำนวน 83 คน ร้อยละ 76.15
- ข้อ 21 มีผู้ตอบถูกจำนวน 88 คน ร้อยละ 80.73
- ข้อ 22 มีผู้ตอบถูกจำนวน 81 คน ร้อยละ 74.31
- ข้อ 23 มีผู้ตอบถูกจำนวน 93 คน ร้อยละ 85.32

ข้อ 24 มีผู้ตอบถูกจำนวน 66 คน ร้อยละ 60.55

ข้อ 25 และข้อ 26 มีผู้ตอบถูกจำนวน 91 คน ร้อยละ 83.49

ข้อ 27 มีผู้ตอบถูกจำนวน 67 คน ร้อยละ 61.47

ข้อ 28 มีผู้ตอบถูกจำนวน 85 คน ร้อยละ 77.98

ข้อ 29 มีผู้ตอบถูกจำนวน 66 คน ร้อยละ 60.55

ข้อ 30 มีผู้ตอบถูกจำนวน 77 คน ร้อยละ 70.64

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

1. เจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน
2. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐาน
3. เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐาน
4. เจ้าหน้าที่ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐาน
5. เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการรักษาความปลอดภัยในระดับสูง สอดคล้องงานวิจัยของ วรณศิริ แซ่อึ้ง (2554) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับความรู้ ทักษะคติและความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ของโรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีระดับความรู้เกี่ยวกับบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ยังสอดคล้องงานวิจัยของ อรธรี นวลภักดี (2554) ที่ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู ตำบล

ช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้เรื่องโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดูตำบลช่องไม้แก้ว มีความรู้อยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศลิวิมล นำผล (2551) ที่ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ วายุ คงธนจรีส (2551) ที่ศึกษาเรื่อง ระดับความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ มีระดับความรู้ต่ำ และขัดแย้งกับงานวิจัยของ สิ้นศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี, มนทน์ดวงพัฒน์ อุ่นพรมมี (2552) ที่ศึกษาเรื่อง ความรู้ การรับรู้ภาวะเสี่ยงและพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อจากการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ (เอช 1 เอ็น 1) ในนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ อยู่ในระดับต่ำ

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ผลการทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษามั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี มีผลการทดสอบอยู่ในระดับสูง เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีการตระหนักรู้และคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งต่อตนเอง และองค์กรโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชัยเสฏฐ์ พรหมศร (2553) ที่ได้กล่าวว่า จิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัยว่า หมายถึง การตระหนักรู้และคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งต่อตนเอง และองค์กรโดยรวม หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็น ภาวะตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อพร้อมรับมือ (ป้องกัน และแก้ไข) กับภัยอันตรายใด ๆ ที่จะพึงมีต่อบุคคล เอกสารและสถานที่ขององค์กร

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษามั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยพบว่า

2.1 เจ้าหน้าที่อายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัสวดี ไคว้ประสิทธิ์ (2550) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืงนครนครรราชสีมา พบว่า ประชาชนที่อายุต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขัดแย้งกับงานวิจัยของ วายุ คงธนจรีส (2551) ที่ศึกษาระดับความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัด

ชลบุรี พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน และยังขัดแย้งกับงานวิจัยของ วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน ตามโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) กรณีศึกษากรมการเงินทหารบก พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ต่างกัน มีระดับความรู้และความเข้าใจระบบ GFMS ไม่แตกต่างกัน

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีเจ้าหน้าที่ที่อายุต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่มีอายุน้อยกว่าจะผ่านประสบการณ์ด้านการรักษาความปลอดภัยที่น้อยกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุมากกว่า ตลอดจนอำนาจจำแนกทางความคิดในจิตหรือความจำ นั้นมีน้อยกว่า จึงมองเห็นหรือเล็งเห็นทางเลือกที่จะปฏิบัติงาน ได้น้อยกว่าเจ้าหน้าที่ที่อายุมากกว่า

2.2 เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วายุ คงธนจรัส (2551) ที่ศึกษาระดับความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน ตามโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) กรณีศึกษากรมการเงินทหารบก ผลการศึกษาพบว่านายทหารชั้นประทวน พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้และความเข้าใจระบบ GFMS ไม่แตกต่างกัน ขัดแย้งกับงานวิจัยของสุรัสวดี โคว์ประสิทธิ (2550) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครนราธิวาส พบว่า พนักงานระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีเจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากระดับของการศึกษาไม่เป็นปัจจัยต่อการรับรู้ในเรื่องการรักษาความปลอดภัย ด้วยอาจเกิดจากระบบการศึกษาเฉพาะเรื่องย่อมจะมีผลต่อการคิด การตัดสินใจ การดำเนินการใด ๆ ในด้านความมั่นคง ได้มากกว่าระดับการศึกษาที่ใช้เปรียบเทียบซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จิรัชฌา วิเชียรปัญญา (2555) ที่ได้กล่าวว่า ความรู้โดย

นัย (Tacit knowledge) คือความรู้เฉพาะตัวที่เกิดจากประสบการณ์ การศึกษา การสนทนา การฝึกอบรม เจตคติของแต่ละบุคคล เป็นความรู้บวกับสติปัญญา และประสบการณ์ หรืออาจกล่าวได้ว่าระดับการศึกษามีใช้องค์ประกอบหลักในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย แต่จะต้องมีองค์ประกอบอีกเพื่อบวกรวมเข้าใช้ในการตัดสินใจต่อไป

2.3 เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัสวดี ไคว้ประสิทธิ์ (2550) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา พบว่าระดับตำแหน่งงานต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน โดยในงานวิจัยของวิลาวัลย์ เพชรมณี (2551) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานตามโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) พบว่าตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้และความเข้าใจระบบ GFMS ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพงษ์ ศรีสุขกาญจน์ (2553) ที่ศึกษา ความรู้ ทักษะติดต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหากรเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหากรเรือ พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน การฝึกอบรม และการประสบอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของราณี อิศัยกุล (2556) ที่ศึกษา การรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยของบริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ พบว่า พนักงานของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมี ระดับการรับรู้ต่อระบบรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับดี ปัจจัยส่วนบุคคลในส่วนของคุณภาพตำแหน่งงานและอายุงานมี ความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากตำแหน่งต่าง ๆ ในสายงานการรักษาความปลอดภัยยอมรับได้รับการอบรมได้รับฝึกฝนในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยมาใกล้เคียงกัน คล้ายคลึงกัน ทั้งทางด้านปฏิบัติ การตัดสินใจ การเข้าถึงข้อมูลก็มีความใกล้เคียงกัน ด้วยผู้มีหน้าที่บังคับบัญชาที่มีความจำเป็นจะต้องรับรู้รับทราบขั้นตอนการปฏิบัติในทุกกรณีเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจึงพอสรุปได้ว่าตำแหน่งต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

2.4 เจ้าหน้าที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ชัดแย้งกับงานวิจัยของ วิลาวัลย์ เพชรมณี (2551) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานตามโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) กรณีศึกษากรมการเงินทหารบก พบว่า ปัจจัยด้านชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีระดับความรู้และความเข้าใจ แตกต่างกัน และชัดเจนกับงานวิจัยของ สุรัสวดี ไคว้ประสิทธิ์ (2550) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา พบว่า พนักงานที่ระดับตำแหน่งต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีเจ้าหน้าที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความรู้เรื่องการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญมากนั้น ในส่วนงานด้านการบริหารความปลอดภัยจึงมุ่งเน้นในเรื่องการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้นเพื่อมิให้เกิดความคาดเคลื่อนไหวซึ่งอาจส่งผลต่อความปลอดภัยของบุคคลสำคัญที่อยู่ในความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ จึงเน้นการรับรู้การเข้าใจต่องานที่ได้รับมอบหมายในทุกระดับชั้นอย่างเท่าเทียม ใกล้เคียงกันมากที่สุดเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

2.5 เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัสวดี ไคว้ประสิทธิ์ (2550) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา พบว่า พนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชัดแย้งกับงานวิจัยของ ศศิวิมล น้าผล (2551) ที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในความเห็นของผู้ทำวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์คือสิ่งที่สั่งสม ผ่านการจัดเก็บ ผ่านกระบวนการ

วิเคราะห์ อยู่ด้านในของจิตสำนึก เป็นรูปแบบของการระลึกนึกถึงได้ด้วยตนเอง ประสบการณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญของการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ดังคำกล่าวของจิรัชมา วิเชียรปัญญา (2555) ที่ว่า ความรู้นั้นเกิดจากประสบการณ์ การศึกษา การสนทนา การฝึกอบรม เป็นความรู้บวกกับสติปัญญา และประสบการณ์มากที่สุด จึงพอสรุปได้ว่าประสบการณ์เป็นปัจจัยแห่งความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์มากกว่าจึงย่อมที่จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยมากกว่าผู้ที่ประสบการณ์น้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่องความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัดกอง
 อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมความรู้ให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ปานกลางให้มีความ
 เข้าใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
 ประจำจังหวัดจันทบุรีที่มีความรู้ระดับปานกลาง ได้มีการพัฒนาความรู้เรื่องวิธีการรักษาความ
 ปลอดภัยด้วยการอบรมทุกปี เพื่อให้มีความรู้อย่างถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่
 สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรีในการวิจัยเชิง
 คุณภาพ

บรรณานุกรม

- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี. (2556). *อัตรากำลังพล: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี*. จันทบุรี: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี.
- จิรัชณา วิเชียรปัญญา. (2555). *ความรู้ สรุปลการบรรยาย หลักสูตร “การจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพคน งาน และองค์กร”*. เข้าถึงได้จาก http://www.oae.go.th/ots_web/download/KM/P2.pdf
- เฉลิม สุวรรณะ. (2554). *การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ กรณีศึกษา ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมเครือข่าย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร.
- ชัยวัฒน์ ดิษยบุตร. (2541). *การพัฒนาด้านการรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับพระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ของกองบัญชาการตำรวจสันติบาล*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการตำรวจ เอกสารรายบุคคล การศึกษาหลักสูตร ผก.รุ่น 33. วิทยาลัยการตำรวจ กองบัญชาการการศึกษา.
- ชัยเสกข์ พรหมสร. (2553). *การพัฒนารูปแบบจิตสำนึกทางด้านการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์การรักษาความปลอดภัย: กรณีศึกษาสำนักข่าวกรองแห่งชาติ*. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 1(5), 10.
- ณรงค์ วาริชพงส์. (2548). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย ห้างหุ้นส่วนจำกัด เด็งซีเคียวริตี้การ์ด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทิดสยาม บุญยะเสนา. (2558). *ประวัติความเป็นมาของการก่อการร้าย*. เข้าถึงได้จาก <https://thamaaya.wordpress.com>
- ชนะศักดิ์ ปฎิมาประกร. (2551). *การศึกษาการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ทหาร: ศึกษากรณีกองพันบริการ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย มะลิซ้อน. (2555). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการทหารกอง 8 ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

- นิตยา สุภาภรณ์. (2552). การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขในชุมชนบางไผ่. นนทบุรี: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- บุบผา เรืองรอง. (2558). เกร็ดความรู้เพื่อครู. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/>
- ประพิณทิพย์ หมั่นน้อย. (2554). ผลของโปรแกรมสุขศึกษาในการส่งเสริมการดูแลสุขภาพช่องปาก เพื่อป้องกันโรคฟันผุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระราชบัญญัติ การรักษาความมั่นคงภายในแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2551. (2551). กรุงเทพฯ: กรมยุทธบริการทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาโนช เวชพันธ์, น.อ. (2532). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการประจำ: ศึกษาเปรียบเทียบข้าราชการพลเรือน ทหารและตำรวจ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี. (2552). ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ราณี อธิชัยกุล. (2556). การรับรู้ของพนักงานต่อระบบรักษาความปลอดภัยของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณศิริ แซ่อึ้ง. (2554). การศึกษาระดับความรู้ ทักษะคิดและความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ของโรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วรรณพล วรดิลก. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัย และให้บริการแก่นักท่องเที่ยวของตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม
- วายุ คงธนจรัส. (2551). ระดับความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิกิพีเดีย. (2558). *ความโดดเด่นของบทความ*. เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>
- วิจิตร บุญยะโทตระ. (2528). *อุบัติเหตุ 2527*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัย.
- วิทยาลัยการทัพเรือ. (2555). *วิจัยยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้ายของกองทัพเรือ*. เข้าถึงได้จาก <http://nwc45.blogspot.com/2013/06/blog-post.html>
- วิลาวัลย์ เพชรมณี. (2551). *ความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานตามโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) กรณีศึกษากรมการเงินทหารบก. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*.
- วีระศักดิ์ นาทะสิริ. (2557). *การก่อการร้าย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?News>
- ศลิวิมล นำพล. (2551). *ระดับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพงศ์ ศรีสุขกาญจน์. (2553). *ความรู้ทัศนคติต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทการเรือพระ จุลจอมเกล้า กรมอุทการเรือ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ศูนย์พัฒนาด้านการข่าว กองบัญชาการตำรวจสันติบาล. (2553). *เอกสารประกอบการฝึกอบรม: โครงการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจผู้บรรจุใหม่ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสันติบาล ปี 2553*. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจสันติบาล.
- สรศักดิ์ สุขงกช. (2552). *การก่อการร้าย*. เข้าถึงได้จาก <http://tacticalthinker.blogspot.com/2009/03/terrorism.html>
- ลินศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี, มนทน์ดวงพัฒน์ อุ่นพรมมี. (2552). *รายงานการวิจัย การรับรู้ภาวะเสี่ยงและพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่*. นครราชสีมา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- สุรัชย์ ตรีศิลานันท์. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

- สุรชาติ บำรุงสุข. (2553). *จากสงครามเย็น สู่มันติภาพเย็น: ความสืบเนื่องและความเปลี่ยนแปลงของปัญหาความมั่นคงไทย ใน ค.ศ. 2000*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุรัสวดี โคว์ประสิทธิ์. (2550). *ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนตำบลในการจัดการระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวัฒน์ ศิริวัฒน์. (2551). *ความรู้ของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน กรณีศึกษา: แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อนุชาติ บุญนาค. (2552). *การก่อการร้าย*. เข้าถึงได้จาก <http://myway-demonsilluminator.blogspot.com> .
- อรธิตา นวลภักดี. (2554). *การรับรู้ความเสี่ยงของโรคกระดูกพรุนในสตรีวัยหมดระดู ตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- อักษร สวัสดิ์. (2542). *ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพฯ*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อารยา สบเหมาะ. (2553). *ความรู้และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อุทัย อัสวีไล. (2521). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับพระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ผู้แทนพระองค์และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. 2521*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อุทัย อัสวีไล. (ม.ป.ป.). *การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ*. กรุงเทพฯ: ตำรวจสันติบาล.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Journal Psychology Review*, 50, 370-396.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่

สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประจำจังหวัดจันทบุรี
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นและจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับความรู้สึกละความ คิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยท่านไม่ต้องแจ้งชื่อให้ทราบ
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป และตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

1. ปัจจุบันท่านอายุ

- ( ) 20 - 29 ปี   ( ) 30 - 39 ปี
( ) 40 - 49 ปี   ( ) 50 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ.3   ( ) ม.3 หรือ ม.ศ.3
( ) ม.6 หรือ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า   ( ) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
( ) ปริญญาตรี   ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพทางราชการ (เดิม)

- ( ) ทหาร   ( ) ตำรวจ
( ) ข้าราชการพลเรือน   ( ) อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ระดับชั้นยศ (เดิม)

- ( ) ประทวน/ซี1-2   ( ) สัญญาบัตรต้น (นายร้อย)/ ซี3-4
( ) สัญญาบัตร/ซี5 ขึ้นไป   ( ) อื่นๆ โปรดระบุ .....

5. ประสบการณ์การปฏิบัติงาน (เดิม)

- ( ) 1 - 5 ปี   ( ) 6 - 10 ปี
( ) 11 - 15 ปี   ( ) 16 - 20 ปี
( ) 21 - 25 ปี   ( ) 25 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา เจ้าหน้าที่สังกัดกอง
 อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง : แบบทดสอบปรนัย 30 ข้อ

: ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทับข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดไม่ใช่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามความหมายระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย
 2517?

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด
2. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
3. ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย
4. นายกสภามคมผู้ค้าข้าวแห่งประเทศไทย

2. ความหมายของคำว่า “การจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด

1. หลักการที่ใช้พิจารณาในการให้สิทธิ์เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการแก่บุคคล
2. หลักการห้ามบุคคลเข้าถึงความลับของทางราชการแก่บุคคล
3. หลักการยกเว้นบุคคลเข้าถึงความลับของทางราชการแก่บุคคล
4. ถูกทุกข้อ

3. มาตรการกีดกันและการดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็น
 ความลับของราชการ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน ให้
 พ้นจากการรั่วไหลของการจารกรรม เป็นความหมายข้อใด

1. สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ
2. การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ
3. ประมวลความลับ
4. การป้องกันรั่วไหล

4. สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการคือข้อใด ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.
 2552

1. ข้อมูลข่าวสาร บริภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์
2. ข้อมูลข่าวสาร บริภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์ ที่สงวน
3. ข้อมูลข่าวสาร บริภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์ ที่สงวน การรหัส
4. ข้อมูลข่าวสาร บริภัณฑ์ ยุทธภัณฑ์ ที่สงวน การรหัส ประมวลลับ

5. ข้อใดไม่ได้หมายถึง “บริภัณฑ์” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552

1. เครื่องจักร
2. สิ่งอุปกรณ์
3. วัสดุทั่วไป
4. เครื่องกล

6. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า สิ่งของทั้งหลายที่ใช้ประจำกาย หรือประจำหน่วยกำลังถืออาวุธของทางราชการ และสิ่งอื่นใดที่ กรช.

ประกาศกำหนด

1. ข้อมูลข่าวสาร	2. ประมวลลับ
3. ยุทธภัณฑ์	4. การรหัส

7. ข้อใดไม่ได้หมายถึง "ที่สงวน" ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552

1. ฐานทัพบก	2. โรงเรียน
3. ชุมทางรถไฟ	4. โรงช่างแสง

8. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยทางลับเพื่อให้ได้วงรู้หรือได้ไปหรือส่งสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ โดยมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นผลร้ายต่อความมั่นคงแห่งชาติ

1. การก่อวินาศกรรม	2. การจารกรรม
3. การบ่อนทำลาย	4. การก่อการร้าย

9. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหายต่อทรัพย์สิน วัสดุ ข้อมูลข่าวสาร อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย ที่สงวน สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวน ซึ่งทำให้เกิดความปั่นป่วน หรือความเสียหายทางการเมือง การทหาร

1. การก่อวินาศกรรม	2. การจารกรรม
3. การบ่อนทำลาย	4. การก่อการร้าย

10. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำสิ่งใด ๆ ที่มุ่งก่อให้เกิดความแตกแยก ความปั่นป่วน ความกระด้างกระเดื่อง ซึ่งนำไปสู่การก่อความไม่สงบ หรือความอ่อนแอภายในชาติ ในทางการเมือง การทหาร หรือทำลายความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบัน

1. การก่อวินาศกรรม	2. การจารกรรม
3. การบ่อนทำลาย	4. การก่อการร้าย

11. ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อใด หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่เข็ญหรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

1. การก่อวินาศกรรม	2. การจารกรรม
3. การบ่อนทำลาย	4. การก่อการร้าย

12. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ หมายถึง ในข้อใด
1. หน่วยงานราชการ
  2. เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย
  3. องค์การรักษาความปลอดภัย
  4. เจ้าหน้าที่รัฐ
13. องค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่อย่างไรบ้าง
1. ช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแก่ส่วนราชการฝ่ายพลเรือน
  2. กำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยแก่ส่วนราชการฝ่ายพลเรือน
  3. ตรวจสอบพร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง การรักษาความปลอดภัยของราชการฝ่ายพลเรือน
  4. ถูกทุกข้อ
14. การดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล จะต้องพิจารณากับเรื่องใดต่อไปนี้
1. การตรวจสอบบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ
  2. การอบรมเรื่องการรักษาความปลอดภัย
  3. การให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องลับที่สุดหรือลับมาก
  4. ถูกทุกข้อ
15. ความมุ่งหมายของ “การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล”
1. เพื่อเลือกเฟ้น ตรวจสอบให้ได้บุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมแก่การบรรจุเข้ารับราชการ
  2. เพื่อป้องกันจารกรรม
  3. เพื่อป้องกันการก่อวินาศกรรม
  4. เพื่อป้องกันการบ่อนทำลาย
16. ความหมายคำว่า “ข้าราชการ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด
1. ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
  2. ข้าราชการฝ่ายตุลาการว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ
  3. ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
  4. ถูกทุกข้อ
17. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของ “การก่อวินาศกรรม”
1. การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหาย
  2. การกระทำใด ๆ ซึ่งทำให้เกิดการปั่นป่วนทางการเมือง
  3. การกระทำใด ๆ ซึ่งได้ไปซึ่งความลับของทางราชการ
  4. ถูกทุกข้อ

18. การมีปัญหามีเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้ติดต่อขอคำแนะนำ ความช่วยเหลือและความร่วมมือจากผู้ใด
1. สมาคมรักษาความปลอดภัย
  2. องค์การรักษาความปลอดภัย
  3. สภารักษาความปลอดภัย
  4. สำนักงานรักษาความปลอดภัย
19. บุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการรักษาความปลอดภัยในส่วนราชการ
1. หัวหน้าส่วนราชการ
  2. รองหัวหน้าส่วนราชการฝ่ายรักษาความปลอดภัย
  3. ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการรักษาความปลอดภัย
  4. เจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการ ตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัย
20. ความหมายของคำว่า “ส่วนราชการ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 คือข้อใด
1. องค์การของรัฐ
  2. รัฐวิสาหกิจ
  3. หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี
  4. ถูกทุกข้อ
21. กรณีได้รับข่าวสารน่าเชื่อถือว่าจะมีการก่อการร้ายขึ้นบริเวณที่ท่านดูแลความมั่นคงอยู่นั้น ท่านจะดำเนินการอย่างไรเป็นอันดับแรก
1. ตรวจสอบข่าวที่ได้รับให้ละเอียด
  2. วิเคราะห์ลักษณะการจะก่อเหตุ
  3. แจ้งผู้บังคับบัญชาเหนือตน
  4. แจ้งหัวหน้าหน่วยทันทีเมื่อได้รับข่าว
22. หากเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ภายในอาคาร ท่านผู้ดูแลพื้นที่ควรปฏิบัติอย่างไร
1. แจ้งดับเพลิงเข้าระงับเหตุ
  2. แจ้งผู้รับผิดชอบตามแผนกรณีเหตุเพลิงไหม้
  3. เข้าระงับเหตุเบื้องต้น
  4. แจ้งผู้บังคับบัญชาเหนือตน
23. งานที่ท่านดูแลคืองานรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หากปรากฏเหตุเพลิงไหม้บริเวณที่ท่านนำบุคคลสำคัญผ่านทาง ท่านควรดำเนินการอย่างไร
1. รีบนำบุคคลสำคัญเข้าที่ปลอดภัยทันที
  2. รีบแจ้งส่วนรักษาความปลอดภัยอาคารเข้าช่วยเหลือ
  3. รีบแจ้งผู้บังคับบัญชาเหนือตนเพื่อขอรับแนวทางการปฏิบัติ
  4. รีบนำบุคคลสำคัญออกนอกพื้นที่เสี่ยงทันที

24. หากงานที่ท่านได้รับมอบหมายคือการสืบสวนหาข่าวที่มีผลกระทบต่อบุคคลสำคัญที่จะมาในพื้นที่ของท่าน ท่านจะคิดเห็นถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
1. ประวัติบุคคลสำคัญที่จะดูแล
  2. บุคคลสำคัญมาจากประเทศใด
  3. ในพื้นที่ของบุคคลสำคัญเคยถูกลอบสังหารหรือไม่
  4. บุคคลสำคัญมีอิทธิพลทางใดจึงต้องดูแล
25. หากเอกสารหรือสิ่งของสำคัญภายในห้องที่ท่านดูแลอยู่หายไปท่านจะดำเนินการอย่างไร
1. แจ้งผู้บังคับบัญชาของท่านเพื่อตรวจสอบ
  2. กันบุคคลอื่นห้ามเข้าพื้นที่
  3. ส่งสมุดบันทึกให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบ
  4. ไม่มีข้อใดถูก
26. กรณีท่านมีความจำเป็นต้องทิ้งจุดที่ท่านดูแลหรือควบคุมอยู่ ท่านจะอย่างไร
1. เรียกเพื่อนให้มาดูแลแทนท่าน
  2. แจ้งหัวหน้าท่านให้รับทราบ
  3. ไม่สามารถกระทำได้เพราะเป็นหน้าที่
  4. แจ้งศูนย์รักษาความปลอดภัยเพื่อขอคำสั่ง
27. กรณีเหตุฉุกเฉินบุคคลสำคัญป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ท่านผู้ดูแลพื้นที่จะดำเนินการอย่างไร
1. แจ้งศูนย์รักษาความปลอดภัยบุคคล
  2. แจ้งหน่วยพยาบาลในพื้นที่
  3. แจ้งผู้บังคับบัญชา
  4. รีบนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด
28. ท่านเป็นชุดดูแลบุคคลสำคัญ ท่านได้ยินเสียงคล้ายปืนดังมาจากด้านข้างซึ่งไม่ทราบทิศทาง ท่านในฐานะชุดดูแลท่านจะดำเนินการอย่างไร
1. เข้าประชิดตัวบุคคลสำคัญแล้วกดแนบลงกับพื้น
  2. เอาตัวกันบุคคลสำคัญไว้
  3. เข้าด้านหลังบุคคลสำคัญแล้วกดตัวให้หมอบลง
  4. เอาตัวกันไว้แล้วตรวจสอบที่มาของเสียง
29. ถ้ามีพนักงานนำอาหารมาเสิร์ฟให้ท่านระหว่างที่ท่านกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ท่านจะอย่างไร
1. รีบกินให้เสร็จโดนเร็ว
  2. นำวางไว้ใกล้ท่านแล้วจึงแอบกิน โดยที่ไม่มีผู้ใดเห็น
  3. รับไว้ก่อนแล้วจึงนำกลับไปกิน
  4. ขอบคุณแต่ไม่รับอาหาร
30. หากท่านเห็นผู้ใต้บังคับบัญชานอนหลับอยู่ท่านจะอย่างไร
1. แจ้งศูนย์เพื่อนำเจ้าหน้าที่มาเปลี่ยน
  2. ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปล้างหน้า
  3. ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปพัก
  4. ไม่มีข้อใดถูก

อ้างอิง: แบบทดสอบความเข้าใจในการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาล ในส่วน
งานการรักษาความปลอดภัย สังกัด กก.3 บก.ส.3 ประจำปี 2553

* คำตอบของชุดคำถามแบบทดสอบความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่
สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	4	11	4	21	1
2	1	12	3	22	2
3	2	13	4	23	2
4	4	14	4	24	1
5	3	15	1	25	3
6	3	16	4	26	2
7	2	17	3	27	1
8	2	18	2	28	3
9	1	19	4	29	3
10	3	20	4	30	4